

'Ολ' Όλα

Τὸ σὺμβολὸν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

—ΘΕΣ—

ΘΑΡΣΕΙ, ΘΥΓΑΤΕΡ ☉

Με τούς λόγους τούτους ὁ Ἰησοῦς καθησύχασε τὴν ἐκ φόβου τρέμουσαν γυναῖκα, ἣτις, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον: «ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα εὗσα, εἰς ἰατροὺς δὲ προσαναλώσασα ὄλον τὸν βίον καὶ μὴ ἰσχύσασα θεραπευθῆναι, ἦψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ παραχρῆμα ἰάθη».

— Θάρσει, θύγατερ, προσεφώνησεν αὐτῇ ὁ Διδάσκαλος, ὅταν προσέπεσεν εἰς τούς πόδας του μετὰ τὴν ἰασίν της, φοβουμένη τὴν ὀργὴν τοῦ Εὐεργέτου της, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Καὶ ἀληθῶς ἡ πίστις ἔσωσε τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καθὼς ἡ πίστις τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔσωσε καὶ τὴν κόρην τοῦ Ἰαείρου, ὡς πάλιν ἡ πίστις ἔσωσεν ὅλους τούς ὀπωσθήποτε θεραπευθέντας.

Ἄλλ' ἔργον πίστεως δὲν εἶναι μόνον ἡ θεραπεία ἀπὸ σωματικῶν νόσων. Ἡ πίστις, ψυχικὴ δύναμις οὖσα, ἀπαλλάσσει τὴν καρδίαν τοῦ κατέχοντος αὐτὴν ἀπὸ ὅλας τὰς ἠθικὰς βασάνους, αἱ ὁποῖαι καθ' ἑκάστην θέτουσιν ἡμᾶς ὑπὸ φοβερὸν αὐτῶν πιεστήριον. Ἡ θλίψις μὲ τὰς ἀναποσπάστους θεραπείδας της: τὴν ἀπελπισίαν καὶ τὴν ἐγκατάταλειψιν, συχρότητα, ἂν μὴ καθ' ἡμέραν, κρούουσι τὰς πύλας τοῦ ψυχικοῦ μὲν ἀλάμου, ὀρμητικαί, ἀπειρηταί, διὰ τὰ ἐπιβάσσωσι τὴν εἰσοδὸν καὶ διὰ τὰ καταλάβωσιν ἐν ἡμῖν τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

Ἡ πίστις μόνη ἀνθίσταται εἰς τὴν τοιαύτην εἰσβολήν, ἡ πίστις μᾶς ὀπλίζει μὲ τὸ θάρρος, μὲ τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ βλέπομεν τότε κατησχυμένα τὰ ψυχικὰ δεινὰ ν' ἀπομακρύνωνται ἀφ' ἡμῶν, ἀνίσχυρα νὰ μᾶς καταβάλωσιν, ἀσθενῆ, ὥστε νὰ μᾶς κυριαρχήσωσι.

Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι βέβαια μικρὰ ὑπηρεσία τῆς πίστεως. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτῆ. Δὲν μᾶς ἀπαλλάσσει μόνον ἀπὸ δεινὰ, δὲν μᾶς θεραπεύει μόνον ἀπὸ νόσους, δὲν μᾶς εὐεργετῆ προφυλάττουσα ἡμᾶς ἀπὸ κάθε κακόν, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦσα σθένος καὶ ἄλλας ψυχικὰς ἀρετάς, καθίσταται ἡ δημιουργὸς τῶν μεγάλων ἔργων, τὰ ὁποῖα καταπλήσσουν τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐθεώρει ὡς οὐτοπίαν, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκτιμᾷ ὡς ἀδύνατον, ἰδοὺ ὅτι διὰ τῆς πίστεως κατέρχεται τοῦτο εἰς τοῦ πραγματικοῦ τὰ ἐδάφη καὶ λαμβάνει ὄσῳ καὶ σάρκα. Εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη νὰ ἐκτεθῆ τις εἰς λεπτομερείας, διὰ ν' ἀναφέρῃ ἀπτὰ παραδείγματα ἔργων πίστεως;

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγράφεται ἡ παρομοίωσις: ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, δύνασθε νὰ εἰπῆτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο νὰ κινηθῆ καὶ θὰ σᾶς ὑπακούσῃ. Τὰ γεγονότα καὶ ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις ἀποδεικνύουσι πασιδῆλως, ὅτι ἡ πίστις ἐπιτελεῖ ἔργα θαυμασιώτερα καὶ μᾶλλον τελεσφόρα.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ο ΕΚ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ὁ ἀεροπόρος Δωκούρ μᾶς ἔφθασεν ἐκ Παρισίων, ἀφοῦ διήλθε διὰ τοῦ ἀεροπλάνου του ὑπὲρ τὰ σύνορα πέντε κρατῶν καὶ ἐστάθμευσεν εἰς διαφόρους αὐτῶν πόλεις. Μᾶς φθάνει πρῶτος αὐτὸς ἐκ τῆς Δύσεως, διὰ τὰ ἐξυπνήσῃ τούς ναρκωμένους τῆς Ἀνατολῆς αἰθέρας μὲ τὸν ἐπίμονον βόμβον τῆς μηχανῆς τοῦ ἀεροπλάνου του, μᾶς φθάνει διὰ τὰ μᾶς φέρῃ ἓνα χαιρετισμὸν ἐκ τῆς Δύσεως.

Δι' ὅλα ταῦτα τῷ ὀφειλομένῳ χάριτας καὶ τοῦ εὐχόμεθα τὸ «ὡς εὖ παρέστη».

✎

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀεροπόρου αὐτοῦ, ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ ἀεροπλάνον του, τὸ ὑψωθὲν ἀπὸ τὸν ἀερόδρομον τῶν Παρισίων, προσεγειώθη εἰς τὸ ἐδαφος τῆς πόλεώς μας, πρέπει νὰ μείνῃ ἱστορικὴ ὄχι μόνον διὰ τὸν ἀεροπόρον αὐτόν, ὄχι μόνον διὰ τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, τῆς ὁποίας ἡ Κωνσταντινούπολις διατελεῖ πρωτεύουσα.

Κοιτῆς πολιτισμοῦ ἀρχηγόνου, κοιτῆς τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, λίκνον τῶν πρώτων του ὀνείρων καὶ στάδιον τῶν ἀπαρχομένων προσπαθειῶν του, ἡ Ἀνατολή, ἐπὶ σειρὰν αἰῶνων μακρὰν, κατεῖχε τὰ σκήπτρα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκράτει τὸν ρυθμὸν τῆς προόδου, ἔδωσε τὸ πρῶτον θρησκευτικὸν γάλα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν. Καὶ ἐδημιούργησε.

Παρήγαγεν ἔργα τέχνης ἀπαρμιλλοῦ, ἐλάξευσεν ἀθάνατα πνευματικὰ μνημεῖα καὶ εἰσέδυσεν εἰς τὰ ἀπότατα ἄντρον, ἔνθα ζηλοτύπως ἐκρύπτοντο αἱ ἀλήθειαι τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως.

Οὐδεμία τέχνη, οὐδεμία ἐπιστήμη, οὐδεμία τέλος γνῶσις δύναται νὰ εὐρεθῆ μὴ ἔχουσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξ Ἀνατολῆς, ἣτις, ὡς ὑπῆρξεν ἡ γενέτειρα τοῦ ἀνθρώπου, δὲν παύει τοῦ νὰ διατελῇ καὶ ἡ γενέτειρα τῶν θαυμασίων του.

Πέραν, μακρὰν της, ἡ Δύσις, εἰς τὴν πρωτογόνον εὐρισκομένην κατάστασιν, ἐκοιμᾶτο τὸν βαθὺν τοῦ νηπιῦ ὕπνον, ὁ ὁποῖος τόσον ὁμοιάζει μὲ τὴν παρατεταμένην νάρκην, τὸν λήθαργον. Δι' αὐτὴν εἰς τούς αἰῶνας ἐκείνους τούς μεμακροσμένους τὸ ὕπνον τῆς φιλοδοξίας της σημείον ἔφθανε μόνον εἰς τὴν ἀμυδρὰν κατανόησιν τῆς ἀνατολικῆς ὑπεροχῆς καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀποδοχὴν τοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἐν ἰστιοφόρον, ἀποσπώμενον ἀπὸ τὰς γονίμους παραλίας τῆς Ἀνατολῆς, κατάφορτον τῶν θαυμασίων προϊόντων της, ὅταν ἔφθανεν εἰς τὰς ξηρὰς ἀκτὰς τῆς Δύσεως, τὰς ὁποίας λαξεύει τὸ ὀρμητικὸν κύμα τοῦ ὠκεανοῦ, ἀπετέλει δι' αὐτὴν φαιδρὸν φαινόμενον, γεγονὸς ὑπέροχον, ἓνα βαθὺν ἐμβολιασμὸν εἰς γνῶσις, εἰς ἀληθείας, εἰς πολιτισμὸν, εἰς πρόοδον.

Καὶ ἡ Ἀνατολή, συνεπὴς εἰς τὴν παροιμιώδη φιλοξενίαν της, παρεῖχε, παρεῖχε τὰ φῶτά της, τὰ προἰόντα τῶν ἔρηνων της, τὰ δημιουργήματα τῆς γονίμου φαντασίας της. Μετελαμπάδευεν ὅ,τι ἠδυνήθη ν' ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν φύσιν μυστήριον, ἀπεκάλυπεν εἰς τὴν Δύσιν ὅ,τι κατῳρθωσεν αὐτὴ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ὡς ποτιμὸς πολυχεύμων ἐγονιμοποίησε τὰ χέρσα ἐδάφη της.

✎

Ἄλλ' αἱ μεγάλαι προσπάθειαι, ἔργα ἀνθρώπινα, ὡς ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των, μοιραίως θὰ ἔχωσι καὶ τὸ τέλος των. Ἡ Ἀνατολή, ἀφοῦ ἔκαμε πρῶτη καὶ μόνη αὐτῆ τὰ πρῶτα βήματα, ἀφοῦ ἐποδηγέτησεν εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον τῆς προόδου τὴν Δύσιν, ἀπεσύρθη, οὕτως εἰπεῖν, ἀπὸ τὴν κονίστραν τῆς δράσεως, ἐκράτησε δι' ἑαυτὴν τὴν ἀμίμητον ποιῆσιν τοῦ οὐρανοῦ της, τὰ ἀχειροποίητα θέληγτρα τοῦ ἐδάφους της καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸν ἀδιαφιλονεύκην τὸν θρόνον της ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον της, ἔνδοξος διὰ τὸ ὑπέροχον παρελθόν της.

Ἡ Ἀνατολή, ὡς βασιλομήτωρ μᾶς φερέλιδος δυναστείας, ἐπιχαίρει διὰ τὴν ἀκατάσχετον πρόοδον τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία εἶναι τέκνον της καὶ κρατεῖ δι' ἑαυτὴν τὴν ἐπίγνωσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυδαίδαλον καὶ ἰλιγγιώσαν ταχύτητα καὶ φορὰν αὐτῆ

ἔδωσε τὴν πρώτην ὄθησιν, ἣτις ὠγκώθη εἰς ἐκπληκτικὸν μεγαθήριον.

Παρήλθον αἰῶνες πολλοί.

Τότε αἱ τριῆρεις καὶ οἱ δρόμωνες, τὰ φοινικικὰ πλοῖα καὶ αἱ ἀποικίσεις ἔφερον ἐξ Ἀνατολῆς τὸν πολιτισμὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Δύσιν· σήμερον ἡ Δύσις διὰ τοῦ αἰθέρος πλέον ἔρχεται, διὰ τοῦ πρώτου ἀεροπλάνου της, νὰ ἀπονεύμῃ τὰ τροφεία εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν πρώτην ταύτην τῆς Ἀνατολῆς πόλιν.

Καὶ ἰδοὺ διατῆ ἄφιξις τοῦ Γάλλου ἀεροπόρου ἀποτελεῖ ἐν ἱστορικὸν γεγονὸς σημασίας μεγαλειότητας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ φαίνεται ὅτι ἔχει.

Ἀποτελεῖ τὴν ἀντίστροφον κίνησιν ἐνὸς κύκλου, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἐφέρετο ἐξ Ἀνατολῶν, ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδοσιν μᾶς εὐγνωμοσύνης.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ μελαγχολικαὶ διάνοιαι θὰ εὐρωσιν ἀφορμὴν νὰ τονίσωσι περιλύπους στροφάς. Εἶναι μοιραῖον, ὅτι θὰ θρηνησῶσιν ἴσως διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὴν Δύσιν, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν μας ἀπὸ τούς πρώτους μας ἔρωτας, τούς ὁποίους τρυφερὰ ἐξεθρέψαμεν.

— Καὶ οἱ αἰθέρες τῆς Ἀνατολῆς, θὰ μᾶς εἰπώσιν, ἰδοὺ ὅτι θὰ γεμισῶσιν ἀπὸ τὴν ὀσμὴν τῆς βενζίνης, νὰ διασχιθῶσιν ἀπὸ τὰ μακρὰ ξύλινα τοῦ ἀεροπλάνου πτερὰ, ὁ δὲ μαῦρος τῶν ὀρεινῶν κορυφῶν κάτοικος, ὁ ἀετός, θὰ τρομάξῃ εἰς τὴν προσέγγισιν ἐνὸς ἀψύχου ἀδελφοῦ του. Θὰ χαθῆ τὸ θέληγτρον τῆς ἡρέμου ζωῆς, ἡ ὁποία θὰ μεταβληθῆ ὡς ἡ τῆς Δύσεως εἰς μίαν αἰωνίαν ὑπερδιέγερσιν, εἰς ἓνα ἀδιάπτωτον πυρετόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ἐξασφαλίζει τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν...

Αὐτὰ καὶ ἄλλα θὰ μᾶς εἰπώσιν ἴσως αἱ μελαγχολικαὶ διάνοιαι, ἀλλ' ἡ συμπάθειά των αὐτῆ πρὸς πράγματα καταδικασθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς προόδου, δὲν εἶναι ἱκανὴ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὀρμητικὴν πορείαν της, οὔτε ν' ἀναστείλῃ τὴν διὰ τῶν αἰθέρων πτήσιν της.

✎

Ἄς χαιρετήσωμεν λοιπὸν φαιδρῶς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πρώτου ἐναερίου ἐπισκέπτου μας, ὁ ὁποῖος ἐγκαινίζει μίαν συγκοινωνίαν, ἣτις πολὺ προσεχῶς θὰ ἀποτελῆ ἐν τόσον κοινὸν πρᾶγμα, ὅσον καὶ ὁ διάπλους ἐνὸς καϊκιοῦ ἀπὸ τῆς μῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου εἰς τὴν ἄλλην.

©. Κ. Μ.

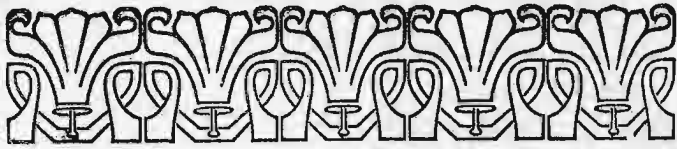
ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Σὰν ἀετός 'ς τὰ σύννεφα πετᾷ τ' ἀεροπλάνο, πετᾷ τὸ ἄψυχο πουλὶ 'ς τὸν οὐρανὸν ἐπάνω, μέτ' στὸ σκοτάδι τῆς νυκτὸς ὄπως καὶ τὴν ἡμέρα τ' ἀκούραστὰ του τὰ πτερὰ σὰν δέρνουν τὸν ἄερα, βοῆ στὸ χάος ἀντηχεῖ... Νίκησες, τέχνη, πλιν! Ἄνθρωπε, κ' ἄλλην ἔκαμες κατάκτησιν μεγάλην. Ἰδοὺ, ταξείδια μακρυνὰ μέσ' 'ς τὸν ἄερα κάεις, ξεύρεις ποῦ πᾶς, ποῦ βρίζεσαι, τὸν δρόμο σου δὲν [χάνεις,

ἀτρόμητος γοργὰ-γοργὰ προβαίνεις στοὺς αἰθέρας καὶ τὸ μικρὸ φανάρι σου μὲ τούς λαμπροὺς ἀστέρας ταυτιζεταί γιὰ κείνονα, ποῦ ἀπ' τῆ γῆ σὲ βλέπει. Τῷ ὄντι εἶσαι νικητὴς καὶ στέφανος σὲ πρέπει. Ἄ! δὲν εἶν' εὐκόλος ἀγὼν τὴν φύσιν νὰ δαμάζῃς, συχνὰ στὸ στάδιον αὐτὸ κινδύνους δοκιμάζεις. Ἡ φύσις ὑπερήφανος πολλὰκις σ' ἀντιστέκει, δὲν σὲ ἀφίνει ν' ἀναβῆς, νὰ φθίσῃς καὶ παρέκει. . . . Τ' ἀεροπλάνο ναυαγεῖ ἐκεῖ στὰ ὕψη, διέτε πῶς ἀναπιδούρισε, διέτε το πῶς κτυπιέται. Ἄχ! νὰ το, πέφτει, ἔπεσε κ' ὁ ἄνθρωπος ἐχάθη, ὅπως ποτὲ ὁ Ἰκαρος στῆς θάλασσας τὰ βάθη.

Μ. Σ. Τ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

(συνέχεια από σελ. 136)

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ! — Κακουργήματα τοιαύτα — ως είδομεν προηγουμένως — δέν είνε, βεβαίως, δυνατόν νά μένωσιν άτιμώρητα. Κατ’ Οκτώβριον του παρελθόντος έτους, ή έξοχική, παρά τώ Έτσον, οικία του ύπουργου Λούδ Ζόρζ κατεστράφη διά βόμβας. Η κ. Παγκούρστ δημοσίω διεξεδίκε την τιμήν (!) ότι αυτή διέπραξε τώ έγκλημα, τούτ’ όπερ όμως δέν άπεδείχθη. Άλλά συνελήφθη και κατεδικάσθη εις τριετή κάθειρξιν. Την ήμέραν καθ’ ήν εισήρχετο εις την ειρκινήν, *τριακοντα και επτά* σωφραζέται εύρίσκοντο εκεί καθειργμένα, άποτίουσαι ποινήν φυλακίσεως, όλίγαι μέν δύο μηών, περισσότεραι δέ δύο έτών.

Η κατανομή της καταδίκης έχει ούτω: Φυλάκισις δύο μηνών διά θραύσιν ύάλων παραθύρων φυλάκισις τριών μέχρς έξ μηνών διά καταστροφήν γραμματοκιβωτίων και πέραν τούτων, μέχρι δύο έτών, διά πυρπολήσεις και καταστροφάς οικοδομών διά βομβών. Άλλ’ εκτός των σωφραζετιών τούτων, ύπάρχουν και άλλαι — αι δεσποινίδες Κράξ, Έβανς, Κόπερ, Μπένετ, Μπάλ, Λάμπερτ, Λέντον, Μπιλινγκούρστ, Μισέλ, Μάριον — τας όποιας έξηναγκάσθησαν αι άρχαι ν’ άπολύσουν, διότι αι άβραι αύται *μίσ* άπέφευγον πάσαν τροφήν και ύπήρχε φόβος ν’ άποθάνουν εκ πείνης! . . . Νέος και πρωτότυπος τρόπος διαμαρτυρίας κατά της καταδίκης των! Έχον όρκισθη αι σωφραζέται αύται νά μη δέχωνται άπολύτως ούδεμίαν τροφήν, και από της πρώτης ήμέρας έθηκαν την άπόφασιν των εις έφαρμογήν. . . Κατ’ άρχάς άπεπειθήσαν διά της βίας νά τας διατρέφουν. Δύο ιατροί και τέσσαρες νοσοκόμοι προσέδενον τας δεσποινίδας και προσεπαθον νά εισίγουν τας τροφάς διά του οίσοφάγου των. Έσφάδαζον εκείναι, έκλειον τά χείλη, έκραύαζον! . . . Έπί τέλους, μετ’ άπειρας επανειλημμένας, ούδέν κατορθώθη. Και αι ήμέραι παρήρχοντο, και αι σωφραζέται τροφήν δέν έλίμβανον. . . Ισχνάνθησαν, ως σκαι πλέον έφαινόντο. Η κυβέρνησις τότε άπεφάσισε νά τας άπολύση προσωρινώς. Άλλ’ επειδή τώ μέτρον τούτο ήτο παράτυπον και παράνομον, ύπέβαλεν ή κυβέρνησις νομοσχέδιον. Κατά τώ νομοσχέδιον τούτο, αι καθειργμένα σωφραζέται, αι μη δεχόμεναι τροφήν και έπομένως διακινδυνεύουσαι την ζωήν των, άπολύονται μέν προσωρινώς, αλλά διατελοϋσι πάντοτε υπό την επίβλεψιν της άστυνομίας, μόλις δέ ανακτήσωσι δυνάμεις, όδηγούνται πάλιν εις τας φυλακάς. Η άποχή αύτη από τροφής άπεκλήθη *άπεργία του στομάχου*, και τώ νομοσχέδιον έβαπτίσθη υπό των σωφραζετιών με τώ όνομα: *«Νομοσχέδιον της γάτας και του ποντικού»* (Cat’s and mouse’s bill). Δυνάμει του νομοσχεδίου τούτου άπελύθη και ή κ. Έρμελίνη Παγκούρστ και πάλιν έφυλακίσθη, άπελύθη αύτις και έφυλακίσθη εκ νέου! . . .

ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ ΜΕΘΟΔΙΚΗ. — Παραφροσύνης άνεμος διαπνέει επί των γυναικών της γηραιάς Άλβιόνος. Αναγνωρίζουσι πλέον τούτο και εκείνοι, οίτινες εύμενώς, κατ’ άρχάς, προσέβλεπον προς τά «δικαία του γυναικείου φύλου». Η Χριστάμπελ Παγκούρστ, εις την όποιαν έγένετο παρατήρησις, ότι όλος αύτός ό άγών, ό διά βιαίων και έγκληματικών μέσων επιδιώκομενος, ούδέν άλλο άποσκοπεί ή την κατά των σωφραζετιών έξέγερσιν του δημοσίου, άπήντησε ζωηρώς: «Α! προτιμώ την καθ’ ήμών έξέγερσιν του δημοσίου, παρά την άδιαφορίαν αύτου προς τόν άγώνα ήμών. Άδιαφορία, σημαίνει θάνατον!»

Διά της ανά τόν κόσμον άπηχήσεως των άθλων αύτών, αι Άγγλίδες σωφραζέται μεγάλως έξημύωσαν τόν ύπερ των πολιτικών δικαιωμάτων της γυναικός άγώνα, και τούτο όχι έν Άγγλίω μόνον, αλλά και καθ’ όλην την ύφήλιον. Τοιαύτη εινε ή γνώμη και του Άγγλου ύπουργου κ Λούδ Ζόρζ, όστις, ως γνωστόν, θιασώτης, κατ’ άρχάς, ύπήρξε

του άγώνος τούτου. Έξ άρθρον αύτου, δημοσιεύθέντος έν λονδινείω έφημερίδι, άποσπώμεν την τελευταίαν παράγραφον: «Διακηρύσσω, ότι τώ σοβαρότερον έμπόδιον της αναγνωρίσεως της ψήφου των γυναικών εινε ή έντύλωσις του δημοσίου επί των παραφόρων ενεργειών των σωφραζετιών. Αι γυναίκες αύται φρονούσιν, ότι, έκφοβίζουσαι τώ Κοινοβούλιον, θά επιτύχωσι. . . Προπηλακίζουσαι τόν πρωθυπουργόν, επιτιθέμεναι έναντίον αύτου, θραύουσαι τά παραθυρόφυλλα, πυρπολοϋσαι οικοδομάς, καταστρέφουσαι τά ίπποδρόμια και πεδία άθλητικών άσκήσεων, καταπροδίδουσι μάλλον τόν άγώνα αύτων και άπομακρύνουσιν άπ’ αύτων τούς φίλους των. Φίλους, όντως, δέν έχουν πλέον. *«Προπαγάνδα πολιτική»*. Τοιαύτην έπω νυμίαν προσδίδουσιν εις την τακτικήν των, εις τά άύθαιρετα και έγκληματικά μέσα του άγώνος των. Άλλ’ ή προσωνυμία αύτη δέν εινε άκριβής, σύμφωνος προς τούς άθλους των. Ο ένδεδειγμενος τίτλος εινε: *«Παραφροσύνη μεθοδική»*.

(τώ τέλος εις τώ προσεχές)

Σ.

Γ’ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

του ’Ασ’Ολα

Δύο βραβεία 500 φράγκα.

ΧΟΡΗΓΙΑΙ Ι. ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ

Η προθεσμία προς ύποβολήν έργων εις τώ Γ’ Κοινωνικόν μας Διαγώνισμα λήγει τή 1η προσεχούς Νοεμβρίου, συμπεριλαμβανομένης, δέον δέ νά μη ύπερβαίνωσι τά 10 φύλλα κοινοϋ επιστολικού χάρτου, ήτοι 20 σελίδας. Έντός του φακέλλου πρέπει νά ύπάρχη έτερος, φέρων έντός μέν τώ όνομα, έξωθεν δέ τώ ψευδώνυμον του άγωνιζομένου. Η πρώτη δημοσίευσις των βραβευθέντων έργων άνήκει εις τώ *«Απ’Ολα»*. Τά άποστελλόμενα διά τώ Διαγώνισμα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

Αί έρωτήσεις του Διαγωνίσματος τούτου είναι αι εξής:

Διά τούς άνδρας:

- Ποία είναι τά κυριώτερα αίτια της άγαμίας των όμογενών νέων έν ταίς πόλεσι;
- Πώς είναι δυνατόν ν’ άρθώσι ταύτα;
- Μένων ό νέος άγαμος, επιτυχάνει άρά γε μείζονα ευζωίαν, παρά εάν έννυμφεύετο;

Διά τας γυναίκας:

- Ποία τά κυριώτερα αίτια της άγαμίας των όμογενών νεανίδων έν ταίς πόλεσι;
- Πώς είναι δυνατόν ν’ άρθώσι ταύτα;

Ο Regierungsrat Professor DR. FUCHS

Königlich Sächsisches Landesamt,

Ständehaus, DRESDEN

επιθυμεί νά τεθή εις επικοινωνίαν

προς συλλογείς κολεοπιτέρων, κανθάρων κλπ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Γηράσκομεν άει διδασκόμενοι.

- Διαθέτετε πέντε λεπτά της ώρας;
- Ευχαρίστως.
- ‘Υπήκουσα εις την πρόσκλησιν του φίλου έμπόρου και εισήλθον εις τώ κατάστημά του.
- Τί συμβαίνει;
- Θα μου επιτρέψετε νά σάς δείξω κάτι, τώ όποιον θα σάς ευχαριστήση;
- Φέρνετε λοιπόν και άνδρικά είδη;
- Όχι. Έξακολουθώ νά φέρνω γυναικεία. Άλλ’ εάν δέν ένδιέφεραν τά γυναικεία είδη τούς άνδρας, τότε έπρεπε νά έχω κλεισει πρό πολλού τώ μαγαζί μου.
- Έχετε δίκαιον, τώ εξέχασα. Σάς παρακαλώ νά μου δείξετε τώ πράγμα αύτό.
- ‘Εφυγε προς τώ βάθος του καμισήματος, κ’ επέστρεψε φέρων εύλαβώς ένα περιεργον πακέτο, τώ όποιον μου έξετύλιξε. Τώ περιεχόμενον ήτο άντικείμενον από *καουτσούκ*, εις σχήμα μικρās κυρτοκοίλου άσπίδος.
- Τί ή ιπ.ρει νά είναι τώ πράγμα αύτό;
- Μανιεύσατε.
- Άδύνατον νά μαντεύσω.
- Σκεφθήτε λιγάκι, ανακλιέσατε μερικά γνώριμα πράγματα εις την μήμην σας, επικαλεσθήτε την Άτομικήν, την Φυσιολογίαν, την. . . Μαιευτικήν επί τέλους.
- Είμαι χονδροκέφαλος. Δέν έννοώ τίποτε.
- Είναι λοιπόν. . . κοιλιά.
- Κοιλιά; Άστειεύεσθε! Και τί σάς χρησιμεύει αύτη ή κοιλιά;
- Είς έμένα τίποτε. Χρησιμεύει όμως στής πελάτισσές μου.
- Περιεργον! Άλλά δέν έχων τή δική τους;
- Την έχουν, αλλά δέν τούς φθάνει.
- Θέλετε νά πήτε δηλαδή; . . .
- Άκριβώς. Η τελευταία κραυγή της μόδας είναι νά έχουν ή γυναίκες *άμπομπουάν*. Έκαταλάβατε; Όσες δέν έχουν λοιπόν. . .
- Έννοείτε δηλαδή, ότι αύτη τή στιγμή εις τούς δρόμους περιφέρονται τεχνηταί κοιιλίαι;
- Είς τούς δρόμους; Καλέ μπροστά σας! Βλέπετε αύτην την δεσποινίδα; Η κοιιλιά της είναι τεχνητή. . .
- Κύριε έλέησον! Με όλα όμως αύτά έχει ώραις γραμμές.
- Μα αύτό ακριβώς πωλοϋμεν, κύριέ μου: τής ώραις γραμμές. Το χρώμα και ή γραμμή είναι τώ έμπόριόν μας. Προσφέρομεν τά μέσα διά την τελειοποίησιν του άνθρωπίνου είδους και την ύπηρεσίαν του έρωτος. Άλλά, με συγχωρείτε, ή κυρία, πού φθάνει, έχει άνάγκην, νομίζω, από λίγη κοιιλιά. Πηγαίνω νά την ύπηρετήσω. . .
- Και μου έδωκε βιαστικά τώ χέρι.
- Ηύχαρίστησα τόν ύποχρεωτικόν φίλον μου κ’ έφυγα βιαστικός. Γηράσκομεν άει διδασκόμενοι, είπα μέσα μου. Άλλ’ αύτό δέν είναι καθόλου λογικόν, διότι ή σοφία δέν χρησιμεύει εις τίποτε όταν γηράση κανείς. Έπρεπε νά ανανεούμεθα άει διδασκόμενοι. Και τότε ένα μάθημα, όπως τώ μάθημα των κοιλιών, θα μάς έχρησίμευεν εις πολλά πράγματα, σχετικά και άσχετα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ πάντες διατελοῦμεν ὑπὸ τὸ κράτος βαθείας συγκινήσεως ἐκ τῶν μυριόνων μαχῶν, τῶν ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου διαδραματισθεῖσων, πρόσφορον, νομίζω, μικρὰν τινα περὶ τοῦ Δικαίου τοῦ πολέμου πραγματείαν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ φίλου «'Απ'Ολα» νὰ παραθέσω.

Σήμερον ὁ πόλεμος δὲν εἶναι ἀντικείμενον μελέτης ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς μόνον ἐπιστήμαις, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ ἐν τῶν κυριωτέρων κεφαλαίων σπουδαιοτάτου κλάδου τοῦ Δικαίου, κλάδου, ὅστις κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας μεγίστην ἔσχεν ἀνάπτυξιν, τοῦ Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου. Τῷ ὄντι, περιεργον τυγχάνει πῶς τὸ Δίκαιον ἐπεξέτεινε τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ δράσιν καὶ ἐπὶ τοῦ πολέμου, ἀφοῦ ὁ πόλεμος τυγχάνει τὸ ἔσχατον μέσον τῆς βίας, τὸ δεινὸν ἐκείνο, ὅπερ ἀνηλεῶς δεκατίζει τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ Δίκαιον ἐρρῦθμισε τὸν πόλεμον καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸν ὑπὸ κανόνας καὶ διατάξεις, τὴν εἰρηρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐπιδιωκτικὴν συμβίωσιν, καὶ ἕνεκα τούτου ὁσημέραι παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ Κράτη προσπαθοῦσι νὰ ὑποβάλωσιν ὑπὸ νομικὰς διατάξεις τὴν χοῆσιν ταύτην τῆς ἐσχάτης βίας ἐν τοῖς αἵματηροῖς ἀγῶσι. Κατὰ ταῦτα, πραγματεία τοῦ Δικαίου τοῦ πολέμου δύναται νὰ λεχθῆ ἡ ἱστορία τῶν διαφορῶν περιορισμῶν, δι' ὧν αἱ πολιτεῖαι προσπαθοῦσι νὰ μετριάσωσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν τὰς ἐν τῷ πολέμῳ ὀμότητας, καὶ νὰ προσδώσωσιν αὐτῷ φιλανθρωποτέραν μορφήν. Τὸ Δίκαιον τοῦ πολέμου, περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι ἠνθῆσεν ὑπὸ τὴν ζείδωρον θαλπωρὴν τοῦ Νέου Πολιτισμοῦ, διότι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς εὕρισκομεν ἔθιμα θρησκευτικὰ μᾶλλον ἢ Διεθνούς Δικαίου, κανόνα ἠθικὸν τῶν προσώπων μᾶλλον, ἀλλ' οὐχὶ τῶν πολιτειῶν. Σήμερον ὅμως ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη παμφηφεῖ παραδέχονται τὴν ἀρχήν, ὅτι τοῦ πολέμου ὑποκείμενον εἶναι ἡ πολιτεία καὶ οὐχὶ οἱ ἰδιῶται, ἀντικείμενον δὲ αὐτοῦ τὰ πρόσωπα, τὰ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸν πόλεμον, καθὼς καὶ τὰ πράγματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ἐμπολέμους πολιτείας· θέατρον τοῦ πολέμου εἶναι ἡ χώρα τῶν διαμαχομένων Κρατῶν ἢ ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, οὐδέποτε ὅμως χώρα οὐδετέρα.

Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν καὶ τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι, ἐν καιρῷ πολέμου, δὲν ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ μὴ μετέχοντος τοῦ πολέμου, ὅταν δὲ ὁ εἰρηρικὸς πληθυσμὸς ἀναμιχθῆ εἰς αὐτάς, τότε τιμωρεῖται ὡς ἐγκληματήσας καὶ σφερέται ὅλων τῶν εὐεργετικῶν τοῦ Δικαίου τοῦ πολέμου προνομιῶν. Ἡ τοῦ 1874 Σύμβασις τῶν Βρυξελλῶν ὥρισεν, ὅπως «οἱ αἰχμάλωτοι θεωροῦνται ὡς πολέμιοι ἐν πολέμῳ ἀλωθέντες» τὸν ὄρισμόν δὲ τοῦτον ἢ ἐν Χάγγῃ Συνδιάσκεψις ἀπεδέχθη, συγχρόνως δὲ ἐν πρὸς ἐν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν καθώρισεν. Ἄν καὶ ἡ θέσις τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν κατὰ

πολὺ προσομοιάζει τῇ τῶν αἰχμαλώτων, ἐν τούτοις τὸ Διεθνὲς τοῦ πολέμου Δίκαιον ἔθεσεν αὐτοὺς πολὺ ἀνώτερον. Ἡ ἰδέα αὕτη ἀνεφάνη ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος διὰ τῆς λατινικῆς ἀρχῆς: «Hestes deun vulu exutifra-tes», ἢ δὲ τοῦ 1884 Σύμβασις τῆς Γενεύης ἐκωδικοποίησε πάσας τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν καὶ τῇ προτάσει τῶν Moynier καὶ Dunay ἰδρῦθη «Ἐνωσις» μετ' ἡμῶν τὸν ἐρυθρὸν Σταυρὸν, ἐδρεύουσα ἐν Γενεύῃ, σκοπὸν δὲ ἔχουσα τὴν περιθάλψιν τῶν ἐν πολέμῳ ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Χάγης ἐκήρυξεν οὐδετέρους καὶ ἀπαραβιάστους τοὺς νοσηλεύοντας τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὑπεχρέωσε τὰ Κράτη νὰ περιθάλπωσι τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ πολέμου ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας ὡς καὶ ἰθαγενεῖας.

Παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας καὶ κανόνας, ἀναγινώσκομεν κατ' ἔτος ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν Κρατῶν σεβαστὰ κονδύλια τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν, οἵτινες ἀπορροφῶσι πλέον τῶν 10 % ἐκ τῶν καθαρῶν τοῦ Κράτους προσόδων.

Σοσιαλισταί, φιλόλογοι, θεολόγοι καὶ ἄλλαι εὐγενεῖς ὑπάρξεις, συνέληξαν Συλλόγους, συνεκρότησαν Συνέδρια, συνέγραψιν ὀγκωδεστάτους τόμους, διὰ νὰ καταστείλωσι τὸ λυμαινόμενον τοῦτο τὴν ἀνθρωπότητα δεινόν, ὃ δὲ πολὺς Τολστόϊ συνέγραψε Φιλίππους κατὰ τοῦ πολέμου. Ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ δ' Ὁράτιος ἀνεφάνει τὸ: «Bella matribus detestata».

Ἐν τούτοις οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπίς ἐντελοῦς τοῦ πολέμου ἐξοβελισμοῦ· τὸ μόνον δὲ δυνατόν εἶναι ὁ περιορισμὸς τοῦ πολέμου.

Τῇ 30 Δεκεμβρίου 1898 ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Νικόλαος ὁ Β' ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς προϋτείνετο ἡ ἐξεύρεσις μέσων πρὸς πρόληψιν τοῦ πολέμου καὶ ἡ καταφυγὴ εἰς τὴν διαιτησίαν ὡς καὶ ἡ κατάργησις τῶν πολυδαπάνων στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν. Μετὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην συνεκροτήθη ἐν Χίγγῃ Συνέδριον, εἰς ὃ, ἐκτὸς τῆς Βουλγαρίας, τότε ἡγεμονίας ὑποτελοῦς οὐκ ἔσθι, ἔλαβον μέρος εἰκοσιεξ ἀντιπρόσωποι Κρατῶν.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ ἐξεπονήθησαν ἐξ Νομοσχέδια:

1) Σύμβασις περὶ εἰρηρικοῦ διακανονισμοῦ καὶ διαιτησίας.

2) Σύμβασις περὶ τοῦ Δικαίου τοῦ κατὰ ξηρὰν πολέμου.

3) Σύμβασις περὶ προσαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης καὶ ἐν τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ.

4) Δήλωσις περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκσφενδονίσεως ὀβίδων καὶ καταστρεπτικῶν ὑλῶν ἀπὸ τοῦ ἀεροστάτου.

5) Δήλωσις περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως ὀβίδων, περιεχουσῶν ἀέρια καταστρεπτικὰ καὶ ἀσφυνκτικά.

6) Δήλωσις περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως σφαιρῶν διαστελλομένων ἢ ἐκρηγνυμένων ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ Συνέδριον τοῦτο τῆς Χάγης ἐξέφρασε καὶ τὴν εὐχὴν, ἵνα μετριοσιθῶσι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἐξοπλισμοὶ τῶν Κρατῶν. Ὡς βλέπετε, τὸ Συνέδριον τοῦτο τῆς Χάγης εἰς δύο μέρη, εἰς τὸ περὶ ἰδρύσεως διαρκοῦς διαιτητικοῦ Συνεδρίου καὶ τῆς διακανονίσεως τῆς τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων διαδικασίας, ἐνεωτέρωσε σημαντικῶς.

Λυποῦμαι πολὺ, διότι, ἐλλείψει χρόνου, δὲν δύναμαι νὰ ἀναλύσω ἀφ' ἑνὸς διὰ μακρῶν τὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου τῆς Χάγης καὶ νὰ ἀναφέρω ἀφ' ἑτέρου πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ θέμα τοῦτο. Θὰ ἀναφέρω ὅμως, ὅτι αἱ εὐχαι τοῦ Συνεδρίου τούτου ἔχουν ὑπερβῆ τὰ ἐσκαμμένα καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀδύνατος θέλει εἶναι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ἐφαρμογὴ ἄνευ οὐσιωδῶν παραλλαγῶν. Τὴν γνώμην μου ταύτην ἔρχονται νὰ ἀποδείξῃσι τὰ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους συμβάντα δεινὰ... Μ' ὅλα ταῦτα ἐλπίσωμεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΕΦ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
δικηγόρος.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

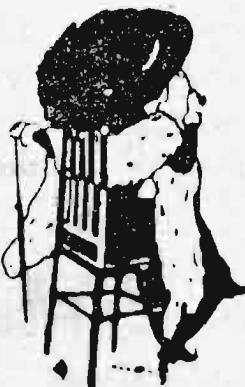
(LIBRAIRIE DES ECOLES)

ΠΕΡΑΝ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΝΕΛ, 525

Πλουσιώτατον εἰς συλλογὰς διαφορῶν βιβλίων διδακτικῶν Ἑλληνικῶν καὶ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, εἰς ἐπιστημονικὰ συγγράμματα παντὸς εἴδους, εἰς μυθιστορήματα, θεατρικὰ ἔργα, φιλολογικά, ἐπιστημονικά καὶ καλλιτεχνικά περιοδικά.

Ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐκδόσεις. Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς Εὐρωπαϊκὰ περιοδικά. — Παραγγελία βιβλίων. — Εἶδη χαρτοπωλείου.

Τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ παρακολουθεῖ πρῶτον αὐτὸ ὅλας τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις τῶν διεθνῶν βιβλιοπωλείων.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

τὰ ἐνδύματα, τὰ ἐσώρουχα καὶ τὰ ὑποδήματά σας

ΕΥΘΗΝΩΤΕΡΑ ΑΠὸ ΠΑΝΤὸς ΑΛΛοῦ

Εἰς τοῦ

ΤΙΡΙΓΓ-ΓΑΛΑΤΑ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΝ ΔΑΚΡΥ

Ἦτο ἐκτάκτως ὠραία ἡ μικρὰ Διονυσία : Δεκαοκτὼ ἔτων μ' ἐν λεπτοκαμωμένον πρόσωπον, με ὀφθαλμούς φωτεινοὺς καθὼς κάλυξ ἄνθους, ὅπου ἀκτινοβολεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον μία σταγὼν πρωινῆς δρόσου.

Διὰ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου της εἰς ζωγράφος ἔπρεπε νὰ συλλέξῃ τὰ ὠραιότερα ροδοπέταλα καὶ διὰ τοὺς ὀφθαλμούς της τὴν διαύγειαν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τινα ἑαρινὴν πρωίαν.

Ἡ Διονυσία ὅμως δὲν ἦτο μόνον ὠραία. Τὸ μεϊδιάμα της, μεϊδιάμα τόσον χαριτωμένον καὶ ἄγνόν, ὥστε οἱ ἄνθρωποι τὸ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἔδιδεν ἓνα ἰσχυρότερον τόνον εἰς τὴν καλλονὴν της καὶ ἔστεφάνωνε τὰ ἀπαράμιλλα της θέληγτρα.

Τὰ ὦτά της, καίτοι μικρὰ ὡς κογχύλια, εἶχον ἀκούσει ὅμως τὴν μεγάλην φωνὴν τοῦ ἔρωτος, ἡ ὁποία μετεβάλλετο εἰς τὴν ψυχὴν της εἰς ἓν λικνιστικὸν ἄσμα, παρόμοιον πρὸς τὸν φλοῖσβον τῆς θαλάσσης, ὅταν αὕτη ριπίζεται ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν αὐραν.

Ὅταν μία κόρη εἶναι ὠραία, ἡ ζωὴ της ἔχει τὴν ἠδύτητα τῆς πρώτης αὐγῆς, ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβῃ τὸ θέληγτρον τῆς ἀνατολῆς, πρέπει εἰς νέος νὰ τὴν ἀτενίσῃ.

Ἰδού, ἔφθασεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν οἱ νέοι λαμβάνουσι τὸ κάτοπτρον διὰ νὰ τὸ συμβουλευθῶσιν, ἡ ὠραιότης τοῦ προσώπου των δὲν τοῖς εἶναι ἀδιάφορον πρᾶγμα καὶ διὰ τῆς κομψότητός των ἐπιζητοῦσι τὴν κατάκτησιν.

Ἡ ὠραία κόρη εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην : θ' ἀκούσῃ νὰ ψιθυρίζονται δι' αὐτήν :

- Πόσον εἶναι κομψή !
- Πόσον εἶναι ὠραία !
- Θὰ ξετρελλάνη.
- Θ' ἀγαπηθῇ.
- Ἀγαπᾶται.

Καὶ ἡ Διονυσία ἠγάπησεν ἓνα νέον, τὸν Διδιέ. Ἀνηγαπήθη.

Τὸ εἰδύλλιον ἐγεννήθη : εἰς θεραπευτικὸς λόγος, ἐν ἄνθος ἐκ μέρους τοῦ νέου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Διονυσία ἀπεκάλυψε τὴν ποθητὴν τῆς εὐτυχίας εὐδίαν, ἤρκεσαν νὰ τὴν σαγηνεύσουν. Ἐκτοτε, εἰς ἐκάστην μετὰ τοῦ Διδιέ

ΓΕΩΡΓ. ΕΥΕΙΔΗΣ

Καπέλλα Κυριῶν

ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΚΒΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Κατὰ δεκαπενθημερίαν λαμβάνει νεωτάτας φωτογραφίας καὶ σχέδια ἐκ τῶν παρισινῶν Courses.

Ἀδιέξοδος Ἀζναβούρ, 5-6, ἐναντι Γαλατᾶ-Σερᾶί.

χειραψίαν της, ἠσθάνετο τὴν τρυφερότητα ἐναγκαλισμοῦ.

Ὁ Διδιέ ἐσπούδαζε τὴν μηχανικὴν ἦτο νέος ἀνεπτυγμένος καὶ παρεδίδετο μετὰ πόθου εἰς τὰς μακρὰς τοῦ μελέτας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ θαῦμα τοῦ ἔρωτος δὲν εὐρίσκεται μόνον εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν πνευμάτων, ἡ Διονυσία προσεπάθει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τοῦ μέλλοντος συντρόφου τῆς ζωῆς της, καὶ κατέβαλλε πρὸς τοῦτο ὅλας τὰς προσπάθειάς της. Ἐμελέτη, ἐσπούδαζε, διὰ ν' ἀναπτυχθῇ.

Ἄλλ' ἡ προσπάθεια τοῦ πνεύματός της δὲν ἠμπόδιζε τὴν φαντασίαν της νὰ δημιουργῇ, καὶ ἔπλεκε θαυμάσια ὄνειρα ὑπερόχου εὐτυχίας.

Ἡ Διονυσία ἦτο μία κατὰ βᾶθος σοβαρὰ κόρη, ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν φαινόμενον τῆς ἐλαφρότητος. Ὄνειρεύετο μίαν εὐτυχίαν με στερεὰς βάσεις.

Βλέπει τις συνήθως οἰκίας με χονδρὰς πέτρας ἐκτισμένας, αἱ ὁποῖαι τόσον στερεὰ συνέχονται πρὸς τὸ ἔδαφος. Εἰς τὴν στέγην τῶν οἰκιῶν αὐτῶν αἱ χελιδόνες ἔρχονται καθ' ἕκαστον ἔαρ νὰ κτίσουν τὰς φωλεὰς των· αἱ φαιδραὶ των φωναὶ δίδουσι μίαν χάριν εἰς τὸ λίθινον καὶ βαρὺ ἐκεῖνο σπίτι. Ἰδού ἡ εἰκὼν τῆς ζωῆς, τὴν ὁποῖαν ἡ Διονυσία ἐπεθύμει : Ἐνα ὑψηλὸν τοῖχον διὰ νὰ προφυλάσῃ τὸν κῆπον τῶν ὀνείρων της καὶ εὐρὺ ἔδαφος ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἐπέπρωτο ὅμως οἱ πόθοι αὐτοὶ νὰ ματαιωθῶσιν.

Οἱ γονεῖς τοῦ Διδιέ ἠναντιώθησαν εἰς τὸν γάμον αὐτόν, προφασίζόμενοι τὴν διαφορὰν τῆς οικονομικῆς θέσεως τῶν δύο νέων.

Ἡ Διονυσία ἦτο πτωχή.

Ὁ Διδιέ ἐτάχθη μετὰ τὴν γνώμην τῶν γονέων του καὶ ἐψιθύριεν εἰς τὸ οὗς τῆς Διονυσίας :

— Ἀργότερα, Διονυσία, ἀργότερα ἴσως, ποῖός ξεύρει . . . ἀργότερα !

Ἰδού μία ἔκφρασις ἀόριστος, ἡ ὁποία πολ- λάκις κρύπτει τὴν ἀνανδρίαν, ἥτις δὲν τολμᾷ νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἡ ὁποία καταδέχεται νὰ κρύπτεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἀπατηλῆς ἐλπίδος, ποῦ ἀφίνει νὰ γεννᾶται.

Οὗτοι ἐπικαλοῦνται τὸν χρόνον ὡς τὸν ὠκεανὸν αὐτόν τοῦ αἰσθήματος.

Ἄλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀνοίγονται εἰς τὸν ὠκεανὸν χωρὶς ἔρμα, οὔτε ἰστίον, πιστεύοντες, ὅτι θὰ λιμενισθῶσι μίαν ἡμέραν, ἀργότερον ! Ἡ Διονυσία εἶχε τσαυτήν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ φίλου της, ὥστε τὸν παρεκάλεσε νὰ κρατήσῃ τὰς φωτογραφίας της καὶ τὰ μικρὰ ἐνθύμια, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ἐζήτησε νὰ τῆς ἐπιστρέψῃ. Ἡ δυστυχὴς ! ἐπίστευεν, ὅτι, ἐπειδὴ θὰ τὰ ἔβλεπε συχνά, ἐπειδὴ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναγινώσκῃ ἐκ νέου τὰς ἐπιστολάς ἐκείνης, θὰ ἐλάμβανε περισσότερον θάρρος καὶ θὰ ἦτο περισσότερον συνεπής.

Καὶ ἐπερίμενον, ἐπερίμενε πολὺ.

Παρήλθον ἔτη. Τὴν ἐνδόμυχον πληγὴν της εἰς οὐδένα ἐφάνερωσε, τὰ χεῖλη της οὐδέποτε διεστάλθησαν διὰ νὰ ὁμιλήσουν περὶ τοῦ Διδιέ· μόνον, ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς της, τὸ μεϊδιάμα ἐκεῖνο τὸ φωτεινὸν εἶχεν ἐκλείψει.

Ὁ Διδιέ ἐξ ἄλλου ἐλησμόνησεν. Ἐτέλεσε τοὺς γάμους με μίαν κόρην πλουσίαν, τὴν

ὁποῖαν δὲν ἠγάπα ἴσως καὶ τῆς ὁποίας ἡ καρδιά ἦτο δηλητηριασμένη μετὰ τὸν ἐγωισμόν. Ἡ Διονυσία ἔμαθε τὸν γάμον αὐτόν, ὁ ὁποῖος πλέον τῆς ἔκοπτε πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ἔλαβε μίαν γενναίαν ἀπόφασιν. Ἐγένετο μοναχὴ, μ' ἓνα σκοπὸν εἰς τὸν βίον της : νὰ εὐεργετῇ, νὰ παρηγορῇ τὰς ἐγκαταλελειμμένας.

Παρήλθον ἀρκετὰ ἔτη ἔκτοτε. Ἡ Διονυσία πάντοτε νέα, πάντοτε ὠραία, ἔκρυπτε πλέον τὴν χάριν της εἰς τὸ μαῦρον, τὸ αὐστηρὸν ἔνδυμα τῆς μοναχῆς. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ὠραιότητά της ἐκείνην εἶχε σβεσθῆ πλέον ἡ ἀκτινοβολοῦσα δρόσος καὶ ἀπὸ τὴν φωνὴν της ἡ κρυσταλλίνη της ἀπόχρωσις.

Μίαν Κυριακὴν, παρὰ τὴν εἴσοδον ἑνὸς ναοῦ, μετὰ τὸ κυτίον τῶν ἐλεῶν εἰς τὰς χεῖρας, ἐπεκαλεῖτο τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀθρόοι προσήρχοντο.

Ἐκείνη ἐπλησίαζε τοὺς ἐρχομένους καὶ τοὺς ἔλεγε :

— Κύριοι, τὸν ὀβολόν σας διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Τὰ μεταλλικὰ νομίσματα ἐρρίπτοντο εἰς τὸ κυτίον τῆς μοναχῆς.

Ἡ Διονυσία εἶδε νὰ φθάσῃ ἓν νεαρὸν ζεῦγος μετὰ τὸ παιδί του. Πλησιάζει.

— Διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τὰ ἐγκαταλελειμμένα.

— Γεῶργο, πάρε αὐτὸ καὶ δόσε το, λέγει ὁ πατήρ. Ἡ ἐλεημοσύνη φέρει τὴν εὐτυχίαν.

Εἰς τὴν φωνὴν ἐκείνην ἡ Διονυσία ἀνεσκόπησε. Καὶ τί δὲν τῇ ἐνεθύμιζεν ἡ φωνὴ ἐκείνη ! Ὑψώνει ὀλίγον τὸ βλέμμα της : Ὁ Διδιέ, νέος ἀκόμη, ὀλόδροσος, εὐτυχὴς, ἦτο ἔμπρὸς της μετὰ τὴν γυναῖκά του.

Πόσον εἶχε προσευχηθῆ ἡ Διονυσία διὰ νὰ λησμονήσῃ ! Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, πόσον μοιραίως συνητηθήσαν ! Τὴν καρδίαν τῆς μοναχῆς κατατρώγει τώρα ἡ πληγὴ, ἡ ὁποία ἐκ νέου ἤρρισε νὰ αἰμάσῃ. Ὅταν εἶδε τὸ παιδί ἐκεῖνο τὸ χαριτωμένο νὰ τὴν πλησιάζῃ, δὲν ἐκρατήθη νὰ μὴ διανοηθῇ :

— Τὸ παιδάκι αὐτὸ . . . θὰ ἦτο ἰδικόν μου.

Τὸ παιδί ἔρριψε τὸν ὀβολόν καὶ ἀπεμακρύνθη, ἀλλ' ἄμα ἐπλησίασε τὸν πατέρα του, τὸν ἠρώτησε :

— Πατέρα, γιατί ἡ καλογραῖα κλαίει, ὅταν τῆς δίδουν κατὶ ;

Ὁ Διδιέ ἔστρεψε πρὸς τὴν μοναχὴν τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἐκείνη ἀπέστρεψε τὸ ἰδικόν της. Ἡ καρδιά του δὲν θὰ ἐννοήσῃ ποτὲ πόσον πικρὸν, πόσον βαρὺ ἦτο τὸ δάκρυ ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου αἰτία ὑπῆρξεν αὐτός.

GABRIEL VOLLAND

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΝΙΦΑΤΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΔΗΜΟΣΘ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ & ΧΡΥΣΟΣΤ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

(ἐκ τῶν πρώην ὑπαλλήλων Π. Α. Καλλινίκου)

«**ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ**»

ἐν Γαλατᾷ, ἐναντι τοῦ Τοῦνελ, 29

καὶ ὁδῷ Μπιλόρ, 2, παραπλ. τοῦ Τοῦνελ

ἐναντι τοῦ Μεχμεμέ.

Ὑφάσματα μάλλινα, μανταπολάνες, σινδονόπανα, τραπεζομάνδηλα, πετσέτες, προσόψια, παραπετάσματα (κατηφεθένια, μάλλινα, τούλινα καὶ λινά), κρετόνια, κλινοσκεπάσματα (μάλλινα καὶ βαμβάκερά), στρωματοόπανα κλπ. κλπ.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Σπουδαιοφανεστάτη είδησις έκυκλοφόρησεν από ημερών. Τὸ γιγάντιον ἔργον τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος του καί, κατὰ τὴν αὐτὴν είδησιν, τὸν προσεγγή 'Ιούλιον θὰ περάσουν ἀπὸ τὴν συντελεσθεῖσαν φοβερὰν διώρυγα, μήκους 80 χιλιομέτρων, τὰ πρῶτα πλοῖα, τὰ δὲ ἐπίσημα ἐγκαίνια καὶ ἡ παράδοσις εἰς τὸ δημόσιον τοῦ ὄλου ἔργου θὰ γίνῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Καὶ τώρα, ἔλθετε νὰ κάμωμεν ὄλον τὸ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ δια τῆς διώρυγος ταξίδιον εἰς τὸν Εἰσηνικὸν Ὠκεανόν, παρακολουθοῦντες τὴν ἐν τῇ ὀπισθεν σελίδι σχετικὴν εἰκόνα.

Ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τὸ ἀγκυροβόλιον Κολόν, ὅπου ἓνα πανίσχυρον πρόχωμα δεικνύει τὴν ὑπαρξιν παμμέγιστου τεχνητοῦ λιμένος, ἀκριβῶς εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς διώρυγος. Τὸ πρόχωμα τοῦτο, μήκους 3218 μέτρων, προφυλάττει τὴν διώρυγα ἀπὸ τὰ φοβερὰ ρεύματα τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντιλλῶν, τὰ ὅποια, πρὸ πάντων τὸν χειμῶνα, εἶναι ὀρηκτικώτατα.

Διερχόμεθα ἀκολούθως τρεῖς τρομακτικῶν διαστάσεων ὑδατοφράκτας, μετὰ τοὺς ὁποίους πλέομεν εἰς ἀχανῆ θάλασσαν, βάθους 48 μέτρων. Εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὴν ταξιδεύομεν περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ὥρας, θαυμάζοντες τὰ τεῖχη Γκατών, τὰ ὅποια, ἐκτεινόμενα εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄλθην, εἶναι καθ' ὅλα Κυκλώπεια καὶ ἔχουν ἐπ' αὐτῶν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μηχανικῆς προόδου.

Μετὰ ταῦτα ὀλοταχῶς διανύομεν 40 χιλιόμετρα, ἐντὸς στενωτέρας θαλάσσης, διερχόμεθα πρὸ τῶν περιφῆμων μηχανικῶν ἔργων τῆς Κιουλέμπρα καὶ φθάνομεν εἰς τὸν ὑδατοφράκτην Πέτρο Μίγγελ.

Κατόπιν ἀπαντῶμεν ἄλλην ἐκτεταμένην θάλασσαν, πλάτους 1855 μέτρων, ἔπειτα διερχόμεθα τὸν ὑδατοφράκτην Μιραφλὸρ καὶ ἐκεῖθεν διὰ στενοῦ περάσματος, μήκους 13 χιλιομέτρων, φθάνομεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς διώρυγος, πρὸς τὸν Εἰσηνικὸν Ὠκεανόν.

Τὸ ταξίδιον τοῦτο, ἐκτελούμενον πρὸ πάντων κατὰ τὴν νύκτα, κατέχει θέαμα ἀφαντάστου ὠραιότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς, διότι ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου θάυμασια μηχανήματα ἀνάπτουν αὐτομάτως ἀπειροπληθεῖς καὶ μεγάλης ἐντάσεως ἠλεκτρικοὺς ἔξ ἀσετυλίνης γλόμπους, οἱ ὅποιοι ὑπερόχως ἀντικαθιστῶσι καθ' ὅλα τὸ ἡλιακὸν φῶς γραφικωτάτης ἡμέρας.

Ἔργα γιγάντια.

Διὰ τὴν ὄλην διάβασιν τῆς διώρυγος κάθε πλοῖον θὰ διέλθῃ ἀπὸ δώδεκα γιγαντιαίους ὑδατοφράκτας, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει 325 μέτρων μήκος καὶ 30—50 μέτρων πλάτος. Πρὸς κατασκευὴν τῶν ὑδατοφρακτῶν τούτων ἐρησιμοποίηθη δι' ἕκαστον ἔξ αὐτῶν τόσον

ὕλικόν, ὅσον θὰ ἐχρειάζετο διὰ τὴν οἰκοδομὴν δώδεκα μεγάλων ἐξαορόφων κτημάτων. Τὸ πάχος τῶν τειχωμάτων τῶν ὑδατοφρακτῶν εἶναι 30 μέτρων εἰς τὸ βάθος καὶ 18 τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπάνω δὲ εἰς αὐτὰ, ἠλεκτροκίνητα βαγόνια θὰ ρυμουλκῶσι τὰ διερχόμενα πλοῖα.

Καὶ εἰς πόσον διάστημα ὑποθέτετε, ὅτι γεμίζουν ἢ ἀδειάζουν αἱ τρομακτικῆς χωρητικότητος φοβερὰ αὐτὰ δεξαμεναί; Ἐντὸς 4—5 λεπτῶν, ὀλιγότερον παρ' ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ νὰ ἀνάψῃ κανεὶς τὸ σιγάρον του.

Νεώτεροι Κυκλώπεις.

Ἰλιγγιᾶ ὁ νοῦς πρὸ τῶν ἀκαταλήπτων μεγαλείων καὶ τῆς τελειότητος τῶν προχωμάτων Γκατών, διὰ τῶν ὁποίων, ὀγγωδέστατοι καὶ ὀρηκτικοὶ ποταμοί, τιθασσευθέντες συνεκεντρώθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἡσυχωτάτην καὶ παμμέγιστον διανυγῆ λίμνην, ἐκτάσεως 576 ἑκταρίων.

Ἐπελογίσθη, ὅτι τὸ ὑλικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθησαν τὰ φοβερὰ αὐτὰ προχώματα, δὲν εἶναι ὀλιγότερον τῶν 20 ἑκατομμυριακῶν μέτρων, ὅσον δηλαδὴ θὰ ἐχρειάζετο κανεὶς διὰ νὰ κατασκευάσῃ τεῖχος καθ' ὄλον τὸ μήκος τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὑψηλὸν ἐνὸς μέτρου καὶ πλατὺ δύο πλίνθων.

Μετὰ τὰ φοβερὰ αὐτὰ Κυκλώπεια τεῖχη, γιγάντιον ἔργον θεωρεῖται καὶ ἡ τάφρος Κιουλέμπρα, μήκους 91 μέτρων καὶ βάθους 13,70, δηλαδὴ 45 ποδῶν, ἐνῶ τὸ βάθος τοῦ λιμένος τῆς Ν. Ὑόρκης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 40 πόδας. Εἰς τὴν ἐκσκαφὴν τῆς τάφρου ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας κυρίως γίνεται ἡ συνάντησις τῶν ὑδάτων τῶν δύο ὠκεανῶν, ἀνεδείχθη ὄλη ἡ τελειότης τῆς προόδου τῆς γαλλικῆς μηχανικῆς, διότι κατεσκάφησαν φοβερὸι ὄγκοι γρανίτου, προσερχόμενοι ἐκ τῆς βάσεως τῶν γιγαντωδῶν Κορδιλλιερῶν ὄρέων. Μία ἐκ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν αὐτῶν, ἡ Χρυσῆ κορυφή, ὕψους 168 μέτρων, ἰσοπεδώθη τελείως.

Ἡ δυναμίτις εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.

Καθ' ὄλην τὴν ἀφαντάστου τρομακτικότητος ἐργασίαν ταύτην, ἡ δυναμίτις εἶχε τὸν μεγαλείτερον ρόλον. Αἱ ἐκκρήξεις καὶ αἱ ἀντινάξεις δὲν ἔπαυον διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Κατήντησε νὰ δαπανᾶται εἰς διάστημα ἐνὸς μηνός, μόνον διὰ δυναμίτιδα, ποσὸν ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων.

Εἰς διαφόρους ὁπὰς τῶν ἐκσκαπτομένων βράχων ἐτίθετο πολλάκις ποσότης 200 χιλιογραμμῶν δυναμίτιδος καὶ νιτρογλυκερίνης, ἡ ὁποία ἤναπτε με ἠλεκτρικὸς σπινθήρας, μακρόθεν ἐκπεμπομένους.

Κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκην καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Οὐίλσον γενομένην ἱστορικὴν ἀνατίναξιν τῶν τελευταίων ἐμποδίων τῆς διώρυγος, ἐρησιμοποίηθη δυναμίτις 2 χιλ. λιτρῶν.

Ἐξακόσιοι μηχανικοὶ ἀπησχολοῦντο μόνον διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀντινάξεων τούτων, 3 δὲ χιλ. καὶ 600 βαγόνια καθ' ἕκαστην μετέφερον καθ' ὄλην τὴν διώ-

ρυγα τὸ ἀναγκαῖον ἐπίκουρον προσωπικὸν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα τῆς δυναμίτιδος. Τόση κίνησις βαγονίων δὲν ἀπαντᾷ οὔτε εἰς τὸν μεγαλείτερον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Γαλλίας, τὸν σταθμὸν Σεν Λαζάρ.

Ὁλόκληρος κόσμος ἐργατῶν.

Πόσοι δὲ ὑποθέτετε ἐργάται ἐν ὄλῳ νὰ ἀσχολῶνται εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς κολοσιαιᾶς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως καὶ κατὰ μήκος ὄλης τῆς διώρυγος;

Σαράντα πέντε χιλιάδες, ποικίλων φυλῶν καὶ ἐθνοτήτων, ἔξ ὧν ἀρκετοὶ Ἕλληνες, ὄλοι δὲ ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Γκέταλ.

Ἡ ἐργασία δὲν παρατείνεται πέραν τῶν ἐννέα ὡρῶν ἡμερησίως, ἀμείβονται δὲ οἱ ἐργάται, οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ διάφοροι τμηματάρχαι ἀπὸ 3 φρ. ἡμερησίως μέχρις 850 μηνιαίως· μηνιαία δηλαδὴ ἐν ὄλῳ δαπάνη, μόνον δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐργατῶν, 8 1/2 ἑκατομμ. φράγκων.

Πῶς καὶ τί πληρώνεται.

Τόσον ἓνα πλῆθος προσωπικοῦ δὲν ἦτο δυνατόν βεβαίως νὰ λαμβάνῃ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τὸν ἑβδομαδιαῖον ἢ μηνιαῖον μισθὸν του.

Πῶς λοιπὸν γίνεται τοῦτο; Ἐρήμοσαν ἓον πρωτότυπον σύστημα, σύμφωνα με τὸ ὅλον ἢ ἐργασία αὕτη ἔχει τελείως ἀπλοποιηθῆ.

Ἀπὸ τὸ Κολὸν ἀναχωρεῖ ἀτμομηχανή, σύρου δύο βαγόνια, μέσα εἰς τὰ ὅποια ὄρωμένοι ὑπάλληλοι ἀναλαμβάνουν νὰ κάμουν, ἀπὸ μὲν τοῦ ἐνὸς βαγονίου τὴν εἰς χρυσὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου τὴν εἰς ἄργυρον πληρωμὴν. Κατὰ τὰς διαφόρους σταθμεύσεις τῆς ἀτμομηχανῆς παρατάσσονται εἰς γραμμὴν ὄλοι οἱ ἐργάται καὶ οἱ μηχανικοὶ. Ἐκαστος ἔξ αὐτῶν παρουσιάζει ἠριθμημένον μετάλλιον καὶ βιβλιάριον ταυτότητος, σύμφωνα με τὰ ὅποια κανονίζονται τόσαι χιλιάδες λογαριασμοὶ χωρὶς οὐδὲν μέχρι τοῦδε νὰ σημειωθῆ λάθος, καίτοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχει μέχρι τοῦδε πληρωθῆ ὑπὲρ τὸ 1 1/2 δισεκατομμύριον φράγκων.

Πῶς ζοῦν καὶ τί πληρώνουν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν παρημέλησε διόλου καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν καλοζωίαν τῶν τόσων χιλιάδων ἐργατῶν τῆς, οἱ ὅποιοι, μακρὰν κάθε κοσμικῆς κινήσεως, ζοῦν μέσα εἰς τὰς γρανιτώδεις καὶ καυστικὰς ἐκτάσεις τῶν Κορδιλλιερῶν. Τέλειαι καθ' ὅλα ἀγοραὶ ὄλων τῶν χρειῶν τοῦ βίου, ἀρτοποιεῖα, πλυντήρια καὶ παντοειδῆ ἄλλα καταστήματα, ἀφθόνως ἐφωδιασμένα, εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργατῶν.

Τὰ ἀρτοποιεῖα, ἐκτὸς τῶν 20 χιλ. ἄρτων τῆς μιᾶς λίτρας, τοὺς ὁποίους καθ' ἕκαστην παρασκευάζουν, πρέπει νὰ παραδώσουν συνάμα 40—100 ὀκάδ. διαφόρων γλυκυσμάτων, 5 χιλ. πετι-φουρ καὶ 500 ἄλλας ὀκάδας γλυκυσμάτων, τὰ ὅποια συνηθίζουν οἱ διάφοροι ἐργάται.

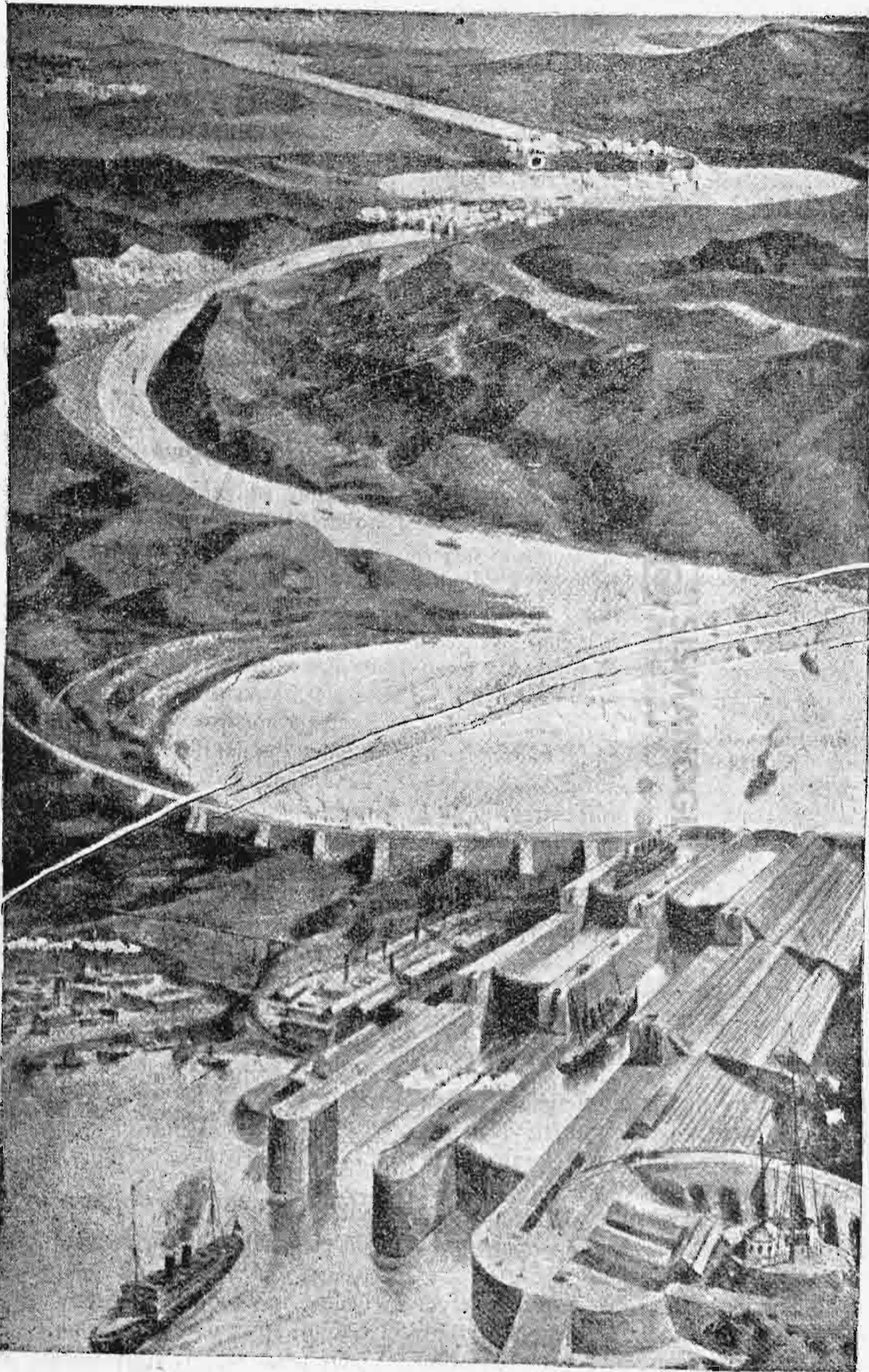
Ιδιαίτερα βαγόνια, αναχωρούντα από την μίαν άκραν τής διώρυγος από την 4 πρωινήν ώραν, πρέπει να μεταφέρουν εις διαφόρους σταθμούς νωπότατα λαχανικά, όπωρικά, κρέατα, ιχθύς και μεγάλην ποσότητα πάγου και παγωτών. Άλλη μετά ταύτα άμαξοστοιχία μεταφέρει διάφορα είδη ίματισμού, και άλλη, άργότερον αναχωρούσα από τὸ μέγα πλυντήριο του Κριστοβάλ, διανέμει καθ' έκαστην καθ' όλην τήν διώρυγα 10 χιλ. όλό-

πνόν των. Τα πολυτελέστερα γεύματα και δείπνα του άνωτέρου προσωπικού, ποικιλόμενα με σαμπάνιαν, με παγωτά και άλλα πολυτελή φαγώσιμα ή ποτά, δέν στοιχίζουν περισσότερον των 15 - 20 φράγκων.

Τὸ φάσμα του θανάτου.

Κάποιος Γάλλος εργάτης; έγγραφεν εκ Παναμά πρὸς συμπολίτην του εις Μασσαλίαν

Ἡ διώρυξ του Παναμά.

λευκα και καλοσιδηρωμένα ασπρόρουχα των εργατών.

Με τριάντα παράδες ήμερησίως κάθε εργάτης έχει λαμπρόν, καθαρίον και φωτισμένον δωμάτιον εις 18 καθ' όλην τήν διώρυγα ίδρυμένα ξενοδοχεία τής εταιρείας. Με δύο γεύσια ήμερησίως οι κατώτεροι εργάται λαμβάνουν τὸ πρόγευμα, τὸ γεῦμα και τὸ δεί-

διαμένοντα: «Ανατριχῶ, δσάκις διέρχομαι έξω εις τὸ άπέραντον κοιμητήριο' οι άπειροπληθεῖς σταυροί και τὰ άλλα επιτύμβια μνημεία, άπαισίως μαρτυροῦν πόσοι συμπατριώται μας σκληρότατα προσέφερον τήν ζωήν των δια τήν διώρυγα αὐτήν, περι τήν όποιαν ὁ κίτρινος πυρετός θερίζει άστοργότατα. Φαντάσου, άγαπητέ, ή οίκογένεια του

άρχιμηχανικοῦ μας, εκ πέντε άτομων άποτελουμένη, προσέφερε τὰ τέσσαρα, ὁ εργοδηγός του τμήματός μας έχασε τήν σύζυγόν του, και άλλου γειτονικοῦ τμήματος απέθανον εκ τής στυγεράς αὐτῆς άσθενείας οι περισσότεροι εργάται. Άλλά και εκ 25 αδελφών του Έλέους, αι όποιοι ήλθον εδώ δια να περιθάψουν τους άσθενείς, αι 20 ετάφησαν εις τὸ άφιλόξενον αὐτὸ ἔδαφος, πάντοτε θύματα του κίτρινου πυρετου».

Ἡ φοβερὰ όμως αὐτη καταστροφή συνέβαινε μόνον κατά τὰ πρώτα ἔτη τής ενάροξεως των εργασιών. Σήμερον, δια τής ίδρυθείσης τελείως υγειονομικῆς ύπηρεσίας και των άλλων, των πρὸς τούτο εφαρμοσθέντων επιστημονικῶν μέσων, προελήφθη αὐτη εις βαθμόν, ὡστε κατά τὰ τελευταία δύο ἔτη επί 100 άσθενῶν, μόνον τρεῖς να σημειωθῶσι θάνατοι.

Και τούτο, διότι άγρευτος επίβλεψις επιβάλλει αὐστηροτάτην δίαιταν και καθαριότητα καθ' όλα τὰ καταλύματα των εργατών, οι όποιοι, συμφώνως με εντύπους οδηγίας, ὀφείλουν να άποφεύγουν κάθε ανθυγιεινήν άφορμήν. Συνάμα, όλα τὰ παράθυρα και αι θύραι των εν λόγω καταλυμάτων πρέπει να ήναι εφωδιασμένοι με πυκνά συρματοπλέγματα, πρὸς άποφυγήν των εντόμων, τὰ όποια και θεωροῦνται οι κυριώτεροι φορεῖς των δεινοτέρων μασμάτων.

Τί λέγει ὁ Ρουσβελτ.

Ὁ πρόην πρόεδρος των Ἠνωμένων Πολιτειῶν Θ. Ρουσβελτ ἐπάθαιεν ἑξαλλον εν θουσιασμόν, δσάκις ἐγένετο λόγος περι τής θαυμασίας αὐτῆς διώρυγος. Άπό τής ἐποχῆς του ἐθεσπίσθη νόμος, κατά τὸν όποιον οι φοιτητα των άνωτέρων τάξεων των διαφόρων σχολῶν τής μηχανικῆς, ὀφείλουν να επισκέπτονται κατ' ἔτος τὸν θρίαμβον του τής μηχανικῆς προσόδου, ζωντανόν σχολεῖον, ὅπως ὁ ίδιος συνειθίζει να λέγη, θεμάτων, τὰ όποια και ή τελειότερα ἐποπικῆ διδασκαλία δέν εἶναι δυνατόν να παρουσιάση.

Και πράγματι θα εἶναι εις αἰῶνα τὸν άίταντα θαῦμα θαυμάτων, ὅσον και αν και δια τὸ γιγάντειον τούτο ἔργον δέν ἔλειψαν οι μεμψίμοιροι, προκαταβολικῶς, ὅτι από άπόψεως ὠφελείας και εκμεταλλεύσεως δέν θα παρουσιάση ὅ,τι παρουσίασεν ή διώρυξ του Σουέξ.

ΑΝ. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τί τήν θέλεις τήν ζωήν;

Χωρίς άγάπη στήν καρδιά τί τήν θέλεις τήν ζωήν; αἰώνιο σ' αὐτῇ τῇ γῇ τίποτε δέν μένει.
Χλωμό τριαντάφυλλο και σὺ π' άνοίγεις από βραδύς εις μιά αὐγή άγνώριστο πεθαίνεις.
Θά σβύσης! Δίχως ἔρωτα τί τήν θέλεις τήν ζωήν;
Ἐλα, ή καρδιά κτυπᾷ και περιμένει,
Ἐλα, ὁ βορεῖας πρὶν σβύση με βαρεῖα πνοή τήν νεότη μας, πού γι ήγορα διαβαίνει.
Χωρίς άγάπη στήν καρδιά τί τήν θέλεις τήν ζωήν;
Τὰ όνειρά σου, αι ἔλπιδες, θε να σβύσουν.
Βαστοῦν τὰ νεῖατά μόνον μιά στιγμή.
Θαρεῖς πὼς πόλιν ποῖα θα γυρίσουν;

ΖΗΝΟΒΙΑ Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

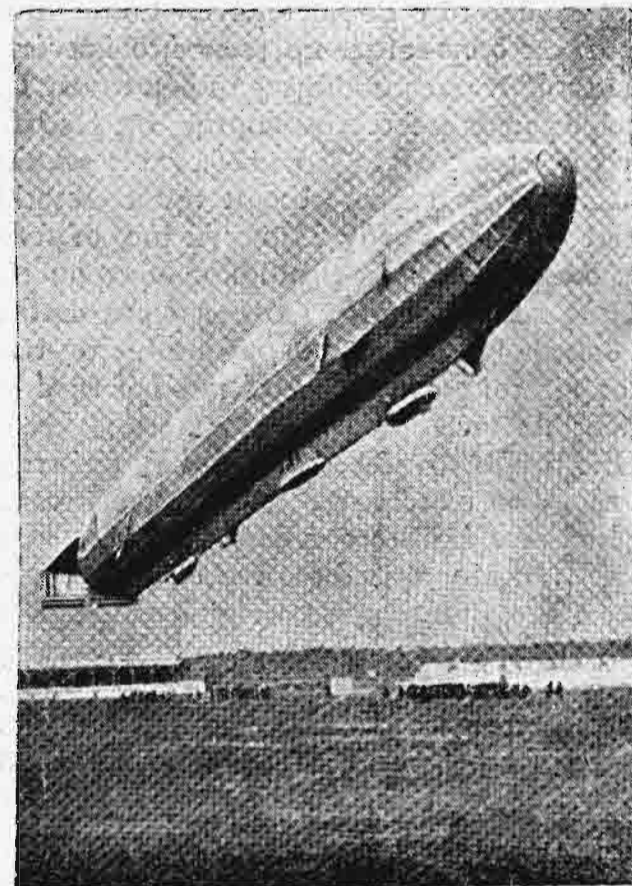
ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣ
ΤΗΣ
ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἡ Α. Ἐξοχότης
ὁ ΔΖΑΒΗΤ ΒΕΗΣ
πρώην ὑπουργός.
(Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ εἰς Εὐρώπην
ταξιδίου του).

Ὁ ἀεροπόρος ΔΩΚΟΥΡ,
ὅστις ἔφθασεν ἐνταῦθα διὰ τοῦ ἀεροπλάνου του
ἐκ Παρισίων.

Τὸ πηδαλιοχούμενον
ΤΣΕΠΕΛΙΝ,
τὸ ὅποιον κατεκῆ τὴν παρελθούσαν
ἑβδομάδα.

ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑ

(συνέχεια από σελ. 152)

'Απαθής, κατ' επίφασιν, θεατής και μάρτυς γενομένη τοιούτων και παραπλησίων έρωτικών σκηνών ή κ. Δεγκλίσ, άπεσύνρευτο έκνευρισμένη εις τό δωμάτιόν της, ίνα συνέλθη έκ της συγκινήσεως και αναλάβη την επιβεβλημένην αυτή ψυχραιμίαν. Σκοτοδίνη κατελάμβανεν αυτήν· βιαίους είχε της καρδίας τούς παλμούς και άρρυθμούς· ύπαισθήσεις παράδοξοι, τό πρώτον ήδη γενομένοι άντιληπτοί, διατάρασσον σφοδρώς τό πνεύμα αυτής. Ουδέποτε έν τη φαντασία αυτής, την όποίαν άγνήν μέχρι τούδε διεφύλαξεν, έσχηματίσθη ή ιδέα, ότι ό μυστηριώδης ούτος έρωσ ήδύνατο να έχη τόσας ήδύτητας. Έπήρχοντο στιγμαί, καθ' ας έθλίβετο επί τη τιμιότητι αυτής. 'Αλλ' άμέσως μετεμελείτο διά τας ένόχους ταύτας θλίψεις· τύψεις συνειδήσεως καιελάμβανον αυτήν. Έξανίστατο ή εύλάβεια, ή πρός τά θεία άφοσίωσις αυτής, και κατέφευγεν εις την μικράν εκκλησίαν του Φένς, και μετά δειλίας έπλησίαζε τό έξομολογητήριον. 'Αλλ' εύθως διέφευγε περίτρομος, επί τη ιδέα, ότι θ' άπεκάλυπτεν εις ζένον, έστω και εις ιερέα, την κατάστασιν της ψυχής της.

Ό έφημέριος, άλλως τε, του Φένς, αγαθός άνθρωπος, καλός λειτουργός του 'Υψίστου, άλλα περιωρισμένην έχων την κρίσιν και άντιληψιν, δέν έφαινετο, κατά την Μάρθαν, έχων τά κατάλληλα προσόντα, όπως άκούση την λεπτήν και ψυχολογικήν ταύτην έξομολόγησιν. Ουδέν θά ήννόει, θ' απέκρουε την νεαράν γυναίκα, δέν θά ήδύνατο δεδικαιολογημένους και παραμυθητικούς να έξεύρη δι' αυτήν λόγους.

Τοιαύτην την άντιληψιν του έξαγορευτου προβλέπουσα ή κ. Δεγκλίσ, επί μάλλον ήδημόνει, επί μάλλον ήγωνία. Τόσον λοιπόν ήτο ένοχος, ώστε να μη άποτολμα να εμπιστευθι τό άπόρρητόν της εις τον πνευματικόν αυτής, εις τον καλόν αυτόν ιερέα, όστις διά τών πεφωτισμένων αυτού και συμφώνως πρός τό πνεύμα της θρησκείας κρίσεων ήτο ικανός μέχρι τούδε εις την εύθειαν όδόν να καθοδηγή τά βήματά της; . . .

Ημέρας τινάς μετά την έορτήν της Θεοτόκου, ό έφημέριος του Φένς, ό άββάς Μπωζάρ, έλθών εις «Λαλινέζ», εύρεν έκ συμπάσεως μόνην εις τό οικημα την κ. Δεγκλίσ.

Αφού έδρόσισε τον λάρυγγά του δι' αναψυκτικού, αφού απέμαζε διά μεγάλου έκ βάμβακος μάκτρου τό κάθιδρον μέτωπον και τας παρειάς αυτού, ό έφημέριος ώμίλησε περι του λήγοντος θερισμού, περι της θερμότητος, ήτις τόσον θ' απέβαινεν ώφέλιμος εις τούς άμπελώνας, και ήρώτησε κατόπιν περι της δεσποινίδος Δεζιρέ.

— Εις τον κήπον θά εινε βεβαίως, άπήντησεν ή κ. Δεγκλίσ. 'Αγαπά τόσον τό ύπαιθρον! . . . Δέν φοβείται τον ήλιον . . .

— Ναί, εινε εκδρομείς άτρόμητος . . ., ειπεν ό άββάς· χθές, επιστρέφων έκ Μουσαί, διέκρινα εις τό άκρον του δάσους Ρεμπερκούρ νέαν, όμοιάζουσαν την δεσποινίδα.

— Ναί, ήτο ή Δεζιρέ· είχε μεταβή εις προϋπάντησιν του Βιβάν.

— Αυτή θά ήτο. Κατ' αρχάς ένόμισα, ότι άπατώμαι, διότι ή δεσποινίς δέν ήτο μόνη . . . Την συνώδευε κύριος . . .

— Ό κύριος Λομπλιζουά! ειπεν ή Μάρθα, ένψ έρύθημα άνήρχετο εις τας παρειάς της.

— Μάλιστα, ό κύριος Λομπλιζουά, θά ήτο . . .

Έπληθε σιγή, καθ' ήν ό έφημέριος θορυβωδώς άνέπνεε. Μετ' όλίγον ύπέλαβε:

— Με έπιτρέπετε, κυρία, να ύποβάλω έρώτησιν, την όποίαν με ύπαγορεύει τό πρός ύμάς και πρός την έντιμον οικογένειάν σας ένδιαφέρον μου; 'Υμείς έπετρέψατε εις την δεσποινίδα αδελφήν σας να έξέρχεται, συνοδευομένη πάντοτε μετά του νεανίου τούτου;

— Ναί . . . βεβαίως . . .

— "Α! . . . τότε διαφέρει! έψιθύρισεν ό έφημέριος, προστριβών τον πάγωνα και τας παρειάς, εις ένδειξιν άμηχανίας.

— Δικαιόνω την άπορίαν σας, πάτερ Μπωζάρ, και σάς εύχαριστώ διά τό πατρικόν ένδιαφέρον σας, άλλ' όφείλω, πρός

δικαιολογίαν, να έκμυστηρευθώ τό αίτιον, άγνωστον άκόμη εις τον κόσμον της «Λαλινέζ». Ό κύριος Λομπλιζουά και ή Δεζιρέ θεωρούνται σχεδόν ως μνηστευμένοι, ένεκα δέ τούτου έπιτρέπομεν οικειότητα εις τας σχέσεις των, αι όποια θά καταλήξουν εις γάμον.

— Τά έγκάρδια συγχαρητήριά μου, κυρία . . . Και εινε προσεχής ό γάμος;

— Όχι, όχι, άπήντησεν εκείνη μετά ζωηρότητος. Μετά έν έτος, ή μετά δύο έτη . . . Δέν καθωρίσθη άκόμη ή έποχή. Και οι δύο, άλλως τε, εινε τόσον νέοι!

Ό άββάς έκίνησε την κεφαλήν και έφάνη σκυθρωπάζων.

— Ναί, πολυ νέοι, πραγματικώς . . ., έτονθόρυσε.

Μετ' όλίγον έξηκολούθησε:

— Και πιστεύετε ότι εινε συνετόν, φρονείτε ότι εινε πρόπον να έχωσιν οι νέοι αυτοί τόσην οικειότητα, τόσην έλευθερίαν; . . .

— "Ο! αιδεσιμάτατε, . . . διεμαρτυρήθη εκείνη, έγω έγγυώμαι δι' αυτούς.

— Ουδεις δύναται να έγγυηθι, προκειμένου περι νέων . . . Τό πνεύμα εινε πρόθυμον, κυρία, άλλ' ή σάρξ άσθενής, και ό δαίμων εινε ύπουλος, επίβουλος . . . Ό Θεός να με διαφυλάξη από του να κατακρίνω τον πλησίον μου, άλλά . . ., άλλά . . . ό κύριος Λομπλιζουά εινε άνήρ . . .

— Άνήρ τίμιος και εύάγωγος . . .

— Εινε άνήρ! έπανέλαβε, τονίζων την λέξιν ό έφημέριος, και ή αδελφή σας εινε γυνή! . . . Εινε επικίνδυνον, πολυ επικίνδυνον, ν' αφίνωμεν πυρ πλησίον άχύρων . . . Έπιτρέψατέ μοι άκόμη να προσθέσω, ότι εινε κακόν παράδειγμα, μάλιστα, κακόν παράδειγμα . . .

— Κακόν παράδειγμα; . . . διά ποιόν; έψιθύρισε σκιρτήσασα ή Μάρθα.

— Διά τούς θεατάς της τοιαύτης έλευθερίας, της τόσον άπρεπούς, μεταξύ δύο νέων διαφόρου φύλου, δι' όλην την ένορίαν! Έγω ήξεύρω πόσον κοπιάζω διά να έμποδίζω τας κορασίδας, τούς νεανίσκους του χωρίου να περιφέρωνται τηδε κάκεισε, να περιπλανώνται κατά μόνας άνά τό δάσος! Και πώς θέλετε τώρα να καταστέλλω τας νεανικάς διαθέσεις, ν' αναχαιτίζω την νεολαίαν από τοιούτων ύπερβασιών, όπότεν ή νεολαία μας, λέγω, βλέπη ανθρώπου της ύψηλης κοινωνικής τάξεως, ανθρώπου εύηγμένους, να κλείωσι τά όμματα εις παρεκτροπάς, τας όποιās έγω επ' ουδενί λόγω έπιτρέπω; Και δέν εινε αυτό παράδειγμα κακόν; Δέν εινε παράδειγμα όλέθριον, δύο νέοι, άγνωστοι χθές, μη συνδεόμενοι διά συγγενείας, να περιφέρωνται μόνοι των, και έν καιρώ νυκτός μάλιστα, εις την όχθην της διώρυγος, να περιπλανώνται άνά τό δάσος, να συνδιαλέγωνται τρυφερώς υπό τό φέγγος της σελήνης, μακράν ένοχλητικών όφθαλμών και ώτων, να . . . και τά λοιπά, και τά λοιπά; . . .

Ό έφημέριος, αφού ήδη ήρχισεν, ώφειλε να περάνη την διδαχήν του. Και έξηκολούθησεν, όρμητικώτερον τώρα, τό θέμα του, διά πλουσίων φράσεων και θεολογικών σοφιστειών καταδεικνύων εις την κ. Δεγκλίσ, ότι ή σαρκική έπιθυμία ύπνώττει πάντοτε εις τό βάθος και τών μάλλον άγνων ψυχών, και ότι πās συνετός χριστιανός όφείλει ν' άποφεύγη τας άφορμάς, διά τών όποιών έξεγειρόνται αι τοιαύται έπιθυμιαί.

— Διά τό όνομα του Θεου του Πανοικτίρμονος! έφώνησε παραφερόμενος ό κήρυξ της κατά Χριστόν ήθικης, όπότεν εις τούς άγρους πτηνά και τετράποδα επιδίδωνται κατά ζεύγη εις έρωτικάς διαχύσεις πρός τών όμμάτων της άθώας νεολαίας, και άφυπνίζουν τό πνεύμα, έντονώτερον δέν σκανδαλίζουν την νεολαίαν μας αυτήν αι στεναί σχέσεις άνδρός νεαρου και γυναικός νέας; . . . Δι' αυτόν ακριβώς τον λόγον ή Έκκλησία άπαγορεύει τά μυθιστορήματα, τας κωμωδίας και τας άσέμνους εικόνας! Η άβυσσος προσελκύει την άβυσσον.

Και έξηκολούθει διαξιφίζων και πλήττων ό αύστηρός ιεροκήρυξ, μη φανταζόμενος, ότι διανοίγει τά αίμάσσοντα τραύματα, τά κεκρυμμένα εις τό βάθος της καρδίας της Μάρθας. Έν τέλει, κατέληξε παραινών να προβάσιν όσφ τό δυνατόν συντόμως εις σύζευξιν των δύο νέων, ίνα τεθη τέρμα εις κατάστασιν επικίνδυνον, ήτις κακόν μόνον δυνατόν να άποφέρη εις πάντας . . . Και εις αυτήν άκόμη! . . .

Του έφημεριου άπελθόντος, εκάθησεν ή κ. Δεγκλίσ επί χα-

μηλῆς ἔδρας, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα κάλλιον τὴν ψυχὴν αὐτῆς διερευνήσῃ. Κάτι τὸ παράδοξον συνέβαινε ἐν αὐτῇ, τὸ ὁποῖον μετὰ καρδιοβόρου παρετήρει φρίκης. Ἐξ ὅλης τῆς χειμαρρώδους διδαχῆς τοῦ ἡμεριῶ, ἐν μόνον μέρος συνεκράτει, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἔρωτα τῶν δύο νέων, εἰς τὸν ἔρωτα αὐτόν, ὅστις τόσον φανερώς ἐξεδηλοῦτο πλέον, ὥστε νὰ γίνεταί ὁρατός, οὐχὶ μόνον εἰς τὰ ὄμματα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῶν ἄλλων· νὰ γίνεταί ἀντιληπτός, ὅχι μόνον εἰς αὐτήν, τὴν ἐγγὺς τῶν ἐραστῶν εὐρισκομένην, ἀλλὰ καὶ εἰς ξένους ἀπώτερους. Καὶ τότε, ὑπὸ τὸ κράτος ἀλλοφροσύνης, παρακρούσεως, ἔβλεπεν ἐμφανιζόμενον ἐνώπιόν τῆς τὸ δάσος ἐκεῖνο τοῦ Ρεμπερκούρ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθεάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀββᾶ Μπαζάρ ὁ Παῦλος καὶ ἡ Δεζιρέ. Ἐβάδιζεν ὀπισθεν αὐτῶν ἐπὶ χλοώδους καὶ ὑγρᾶς γῆς, πλασιουμένης ὑπὸ δρυμοῦ, καὶ ὅπου πελώριοι ἀκανθώδεις θάμνοι καὶ κληματίτιδες ἐξηπλοῦντο μέχρι τοῦ μέσου τῆς ὁδοῦ. Διέκρινεν, ὑπὸ τὰς φηγούς, τὰς θελκτικὰς αὐτῶν σκιαγραφίας, ἤκουε τὰς ἀντηχήσεις τῆς θωπευτικῆς φωνῆς τοῦ Παύλου καὶ τοὺς καγχασμοὺς τῆς Ζαζέτας. . . Βαθμηδὸν ἡ βάσανος ἐκορυφοῦτο, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς φαντασίας παρηκολούθει τὸ νεαρὸν ζεύγος, τὸ διεισδύον ὑπὸ τὰ δένδρα καὶ προχωροῦν, πάντοτε προχωροῦν εἰς τὸ δάσος ἐκεῖνο τὸ ἀπέραντον, τὸ ἀτελεύτητον. . .

Πάντες ὅσοι προσεβλήθησαν ὑπὸ νευραλγίας, γνωρίζουσι τὴν ἐπίβουλον καὶ βραδεῖαν τῆς προσβολῆς πορείαν. Τρομώδη, κατ' ἀρχάς, καὶ ἐλαφρὰν αἰσθάνονται σύσπασιν εἰς τὸ προσβληθὲν μέρος, μυρμηκίασιν ὑπόκωφον, καὶ κατόπιν νυγμὸν ὑπὸ τὴν σάρκα, ὃν διαδέχεται τώρα νυγμὸς ἄλλος, ὀξύτερος καὶ βαθύτερος· μετ' ὀλίγον δηγμοὶ ἐπώδυνοι καὶ ἀδιάκοποι ἐπέρχονται καὶ ἐν τέλει κυριαρχεῖ πλέον τὸ ἄλγος, ἀδιάπαυστον, βαρὺ, ἀνήκεστον.

Τοιοῦτοτρόπως, προδοτικῶς, ὑπούλως κατ' ἀρχάς, μετ' ἐπιμονῆς καταθλιπτικῆς κατόπιν, ἀνεπτύσσειτο ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Μάρθας ἡ ἠθικὴ αὐτῆς νεύρωσις, ἡ **ζηλεία**.

Ζηλότυπος! . . .
Ἐζήλευε τὴν ἀδελφὴν τῆς! . . .
Ἴδου ποῦ κατέληξαν αἱ συνεται αὐτῆς προφυλάξεις πρὸς διατήρησιν τῆς ἀγνείας, τῆς τιμῆς αὐτῆς! . . .
Τὰ προχώματα, τὰ ὁποῖα περὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς ἀνήγειρε, καὶ ἄτινα ἀδιάσειστα, ἀκαταβύθιστα ὑπελόγιζε καὶ ὑπέδετε,

καταρρέουσι τώρα ὑπὸ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ὀρμητικὸν πληγμὰ κλυδωνιζομένης θαλάσσης! . . . Ὑπὸ τὸ ἀκάθεκτον τοῦτο ρεῦμα πάθους ἀγνώστου, καταπίπτει, ἐρειπιούται τὸ ἰσχυρὸν ἠθικὸν προπύργιον, καὶ ἀπομένει τώρα, ἀπετειχισμένη, ἀφωπλισμένη, ἐκτεθειμένη εἰς τὴν διάκρισιν ἐχθροῦ ἀπηνούς! . . .

Τί θ' ἀπογείνη ἐν μέσῳ τῆς δεινῆς ταύτης δίνης; Ποῦ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν σωτηρίαν; Τίνος τὴν βοήθειαν νὰ ἐπικαλεσθῇ; Τοῦ συζύγου τῆς; . . . Ἐπὶ τῇ σκέψει μόνον, ὅτι θὰ εἶχε τὸ σθένος νὰ ἐκμυστηρευθῇ εἰς τὸν τίμιον καὶ ἀγαθὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον τὴν ψυχικὴν τῆς κατάστασιν, ἐρύθημα ἀνήρχετο εἰς τὸ πρόσωπον. Τοῦ ἡμεριῶ τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν νὰ ἐπικαλεσθῇ; . . . Πρὸ ὀλίγου ἤκουσε τὴν χριστιανικὴν τοῦ διδασκαλίαν. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἄλλως νὰ γνωματεῦν, ἄλλως νὰ διδάσκῃ, κοινὸς τοῦ Ὑψίστου λειτουργός, περιορισμένην ἔχων τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀντίληψιν, διαβίων μεταξὺ χωρικῶν. Ὅχι! Δὲν τῷ ἦτο δυνατόν νὰ ἐννοήσῃ τὴν ψυχικὴν αὐτῆς κατάστασιν. Ἄκατάλληλος, τραχεῖα ἦτο ἡ χεὶρ του, ὅπως ἐπιχύσῃ βάλαμον εὐαγγελικὸν ἐπὶ τοῦ ἀβροῦ καὶ εὐαισθήτου τούτου τραύματος! . . .

Καὶ ἐν τούτοις ἤθελε νὰ ἀμυνθῇ, ἐπόθει νὰ διασωθῇ ἐκ τοῦ κινδύνου, ὃν αὐτῇ ἡ ἴδια ἀσυνέτως ἐδημιούργησε. . . Διεκυβέυετο ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ τιμὴ, ἡ οἰκιακὴ γαλήνη, ἡ οἰκογενειακὴ αὐτῆς εὐδαιμονία. . .

Καὶ ἐνῶ συνεταράσσειτο ἐν τῷ δαιδάλῳ τούτῳ τῶν διαλογισμῶν καὶ ψυχικῶν διαθέσεων, φαῖδραὶ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ κήπου φωναὶ ἐπληξάν τὰ ὠτά τῆς. Ἄνεσκήρτησεν. Ἄνεγνώρισε τοὺς θριαμβευτικοὺς καγχασμοὺς τῆς Δεζιρέ. Ὁ Παῦλος Λομπλιζοῦν ἦλθεν, ἀναμφιβόλως, εἰς συνάντησιν τῆς νεάνιδος, ἐπωφελούμενος τῆς ἐλευθερίας, ἣν τῷ παρεῖχον, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του, τῆς κατακτῆσεως, δηλονότι, τῆς καρδίας αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐμμέσους ὑποδείξεις τοῦ ζεύγους Δεγκλῆς. Οἱ παταγῶδεις ἐκεῖνοι καγχασμοί, διεισδύοντες διὰ τῶν δένδρων, ἐξερρήγγυντο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀλγούσης καρδίας τῆς Μάρθας καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξήπτον τὰ τεταραγμένα αὐτῆς νεῦρα. Ὤθουμένη ὑπὸ κινήσεως ἀνυπομονησίας καὶ ζηλοτύπου περιεργίας, ἠγέρθη καὶ κατήλθεν εἰς τὸν κήπον.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ
Πέραν, ὁδὸς Τεκέ, 567, ἐναντι τοῦ Βέκερ.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ
ἀνδρικῶν ἐνδυμασιῶν ἀγγλικῆς κοπιτικῆς, ἣν ἐξήσκησεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς τὰ Καταστήματα
J. BOTTER
καὶ **MIR**
& COTTREAU
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
τοῦ διασήμου ἀγγλικοῦ Ἐυγοστασίου
DORMEUILL
FRERES
ΤΙΜΑΙ
ἐκτὸς παντός συναγωνισμοῦ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΜΥΡΘΟΠΟΙΪΑΣ
Α. ΡΑΛΛΕ ΚΑΙ ΣΑΣ
ΕΝ ΜΟΣΧΑΙ
Ἰδρυθεῖσα τῷ 1860
60 βραβεῖα εἰς διαφόρους Ἐκθέσεις ὡς καὶ τὸ Μέγα Βραβεῖον Παρισίων 1900.
ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΑΡΩΜΑΤΩΝ
Φλέρ-Πρεφρέ, Λοξοτίς, Ποῦμ-Παστοράλ, Μπουκὲ-νιέ-Ναπολεόν, Μπρουγιέρ-Τζαρίν, Ἀλιενόρ, Ἰντεάλ, Βερόνικα, Σανιέρ-Σελέστ κλπ κλπ.
Εἰς ἐξτρέ, λοσιόν, σάπωνας καὶ πούδρας. Εὐρίσκονται εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ καταστήματα.
Σύλλογὴ ἐκ 3,000 δειγμάτων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων παρὰ τῷ Γενικῷ Ἀντιπροσώπῳ:
ΕΥΣΤΡ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ
ἐν Γαλατῇ, Μικρὸν Ἐθνικὸν Χάνιον, 47.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ἐν ΣΜΥΡΝῇ κ. Ἀθ. Κουλαμπίδης
ἂ ΠΑΝΟΡΜῶ κ. Τζῶν Σαβατζόγλης
ἂ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ κ. Χαλδεόπουλος
ἂ ΖΟΝΓΚΟΥΛΛΑΚ κ. Ἀλ. Τριανταφυλλίδης

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας, τὰ νομμότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας, τὰ περίφημα ἰαπωνικὰ σκεύη, κατάλληλα διὰ κάθε σπιτί, ἐξαιρετὰ διὰ δῶρα, θὰ εὕρετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΩΠ. ΟΑ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ
Γαλατῇ,
Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον
4, 5 καὶ 14,
ὅπου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἀποκλειούσας πάντα συναγωνισμὸν.
Τὸ Κατάστημα Σαμαθράκη, προμηθευόμενον ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰαπωνίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύναται νὰ προμηθεύσῃ κάθε κατάστημα ἐπαρχιακόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελε νὰ πλουτισθῇ μετὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

Εἶδη εὐρισκόμενα: Βάζα, παραβάν, τραπεζάκια, σερβίτσια τῆου καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι, ἴβαντάλλ κτλ.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΝΕΣΤΛΕ

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Πολύς λόγος γίνεται τελευταίως διὰ τὴν σύστασιν ἑνὸς συλλόγου, φέροντος τὸν ἀπροσδόκητον τίτλον: «Σύλλογος τῶν Φαλακρῶν», καὶ ἀποτελουμένου, φυσικῶς, ἀπὸ τὰς ἀπεψιλωμένας κορυφὰς τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ σύλλογος αὐτὸς δὲν συνέστη ἐδῶ, ὄχι βεβαίως διότι δὲν ὑπάρχουν φαλακροὶ ἐνταῦθα, ἀλλὰ διότι οἱ ἐδῶ ἄνθρωποι ἰδρύνουν συνήθως συλλόγους διὰ τὰ πλέον περιττὰ πράγματα καὶ παραμελοῦν τὰ χρησιμώτερα.

Θὰ μοῦ πῆτε ἴσως, ποῖον λόγον ἔχει ἕνας σύλλογος φαλακρῶν; Μολονότι δὲν ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὸ κατάστασιν τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου, φαντᾶξομαι ἐν τούτοις, ὅτι τὰ ἄρθρα του θὰ εἶναι σοφάτατα καὶ γεμάτα ἀπὸ πρακτικῶν πνεύμα. Δὲν βλέπω, ἄλλως τε, διὰ ποῖον λόγον, ἀφοῦ ἔχουν κοινὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἐπιδιώκουν μετὰ συλλόγους καὶ ἐταιρίας τόσαι καὶ τόσαι ομάδες, νὰ μὴν ἔχουν παρόμοια καὶ οἱ φαλακροὶ; Ζητήματα θεραπείας, ὑγιεινῆς, φιλοκαλίας, εὐπρεπείας, παραστάσεως ἐν γένει καὶ, τὸ σπουδαιότερον, ὑποστηρίξεως τῶν ἐπὶ τῆς φαλάκρας σπουδῶν καὶ διαδόσεως τῶν νέων θεραπευτικῶν μεθόδων, ὑπάρχουν ἀπειρα διὰ νὰ τοὺς ἀπασχολήσουν.

Ὅχι λοιπὸν μόνον φρονῶ, ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Φαλακρῶν εἶνε ἀπὸ τοὺς χρησιμωτέρους συλλόγους ποὺ ἰδρύνθησαν ποτέ, ἀλλὰ ὑποστηρίζω καὶ ὅτι, κατὰ τὸ παράδειγμα του, πρέπει ν' ἀρχίσουν νὰ ἰδρύνονται πολλοὶ παρόμοιοι σύλλογοι. Τίποτε, ὡς γνωστὸν, δὲν συνδέει περισσότερον τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον τὰ κοινὰ πιστήματα καὶ τὰ κοινὰ βάσανα, μία συνεργασία δέ, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ παράγοντος τοῦ κοινοῦ πόνου, δὲν ἔμπορεῖ, παρὰ νὰ εἶναι ἡ εὐλοκιστέρα συνεργασία τοῦ κόσμου. Ἐνας σύλλογος π.χ. ρευματιῶντων, ἕνας σύλλογος διαβητικῶν, ἕνας σύλλογος καρδιακῶν ἢ νεφριτικῶν, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, θὰ ἦσαν συνεταιρισμοὶ προωρισμένοι νὰ προσφέρουν ἀνυπολόγιστους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

* *

Τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν σωματιῶν αὐτῶν, ἔχω ἕνα αὐθεντικὸν καὶ διδακτικὸν τατοῦν παράδειγμα: Ὑπῆρχε πρὸ ἐτῶν θυμόσοφος γέρον, ὀνομαζόμενος Μαντζουράνης. Ὁ κύριος αὐτὸς λοιπὸν ἐπίσχευεν ἀπὸ σακχαρώδη διαβήτην. Πολλοὶ πάσχουν βεβαίως ἀπὸ τὸ γλυκύτατον αὐτὸ νόσημα, ὅλλὰ ὁ μακαρίτης Μαντζουράνης δὲν περιοριζέτο νὰ πάσχη. Ἐίχε συνδεθῆ μετὰ ὅλους τοὺς ὁμοιοπαθεῖς του. Μόλις ἐπληροφορεῖτο, ὅτι ὁ Α. ἔλασχεν ἐπίσης διαβήτην, ἔσπευδε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ.

— Εἶμαι ὁ κ. Μαντζουράνης, διαβητικὸς. Ἐπληροφορορήθη, ὅτι καὶ σεῖς πάσχετε ἀπὸ διαβήτην καὶ ἤλθην νὰ κάμω τὴν γνωριμίαν σας.

— Χαίρω πολὺ. Καὶ τί θεραπείαν κάνετε;

— Ἐγὼ κάνω αὐτὸ κ' αὐτό. Τὴν περισσότεραν ὠφέλειαν τὴν εὐρήνω ἀπὸ τὴν συνταγὴν αὐτὴν, ποὺ μοῦ ἔδωκαν στὸ Παρίσι. Ἐσεῖς ποῖαν θεραπείαν καὶ ποῖαν διαίταν ἀκολουθεῖτε;

Καὶ οἱ δύο διαβητικοί, ποὺ εἶχαν γίνῃ πλέον στενοὶ φίλοι, ἀντήλλαξαν τὰς γνώμας καὶ τὴν πεῖραν των, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐβγαῖναν πάντοτε ὠφελήμενοι. Ἐάν, ἐννοεῖται, ὑπῆρχεν ἕκτοτε σύλλογος διαβητικῶν, ὁ μακαρίτης Μαντζουράνης δὲν θὰ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ γυρίσῃ ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, πρὸς ἀναζήτησιν τῶν συναδέλφων του. Θὰ εἶχον ὅλοι τὸ κοινὸν των ἐντευκτήριον, μετὰ ἀναγνωστήριον, ποὺ θὰ ἦτο ἐφωδιασμένον μετὰ ὅλα τὰ εἰδικὰ περιοδικὰ, μετὰ κυλικεῖον ποὺ θὰ προσέφευρεν ἄζυμον ἄρτον καὶ ἀναψυκτικὰ χωρὶς ζάχαρην, μετὰ ἐστιατόριον ἴσως ἀκόμη, τοῦ ὁποῖου ὅλα τὰ φαγητὰ θὰ ἦσαν σύμφωνα πρὸς τὸ διαιτολόγιον τῶν διαβητικῶν. Τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα θὰ εἶχον οἱ ρευματιῶντες, οἱ καρδιακοί, οἱ νεφριτικοί, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι μέσα εἰς τέτοιους συλλόγους δὲν θὰ ὑπῆρχον οὔτε διαιρέσεις, οὔτε ἀντιζηλίαι, οὔτε φιλοπατρία, οὔτε καυγάδες, οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ κακὰ ποὺ μαστίζουσιν τοὺς ἄλλους συνεταιρισμούς. Κανένας διαβητικὸς δὲν θὰ ἐφθόνησε τὸν ἄλλον διαβητικόν, καὶ κανένας καρδια-

κὸς τὸν ἄλλον καρδιακόν. Ὅλοι θὰ ἀπέβλεπον εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ ὅλοι θὰ ἐζήσαν ὡς καλοὶ καὶ ἀγαπημένοι ἀδελφοί!

* *

Καὶ ὁμως ὑπάρχουν ὅλων τῶν εἰδῶν σύλλογοι, ἕκτος τῶν χρησιμωτέρων. Ἐνας καρδιακὸς π.χ. εἶναι ἀναγκασμένος νὰ γίνῃ μέλος ἑνὸς συλλόγου κυνηγῶν, ἑνὸς συλλόγου ἀθλητῶν, ἑνὸς φιλολογικοῦ συλλόγου, μιᾶς ἐταιρίας ἐκδρομῶν, ἑνὸς συνδέσμου πατριωτῶν, χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν ἀμεσονσχέσιν μετὰ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐάν ὑπῆρχεν ἕνας σύλλογος καρδιακῶν, αὐτὸς βεβαίως θὰ ἦτο ἐγκατεστημένος εἰς ἰσόγειον, δὲν θὰ εἶχε σκάλαν μ' ἐβδόμηταδύο σκαλοπάτια καὶ ὁ καρδιακὸς μας θὰ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσῃ ἐκεῖ ἀνθρώπους τῶν αὐτῶν φρονημάτων καὶ τῆς αὐτῆς δυσπνοίας, μετὰ τοὺς ὁποίους, ἂν ἐβγαίνε καὶ εἰς τὸν περιπάτον, θὰ εἶχεν ἐξησφαλισμένον ἕνα ἡσυχον βᾶδισμα, κατάλληλον διὰ τὴν κατάστασιν του.

Ἐχω τὴν τιμὴν, διὰ νὰ μὴ μακρογορῶ, νὰ ἀνῆκω εἰς ἐξηνηταδύο συλλόγους, εἰ ὁποῖοι δὲν μοῦ προσφέρουν κανὲν ἀγαθόν. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα εἰς ἕν γεῦμα πατριωτικοῦ σωματείου ἐκινδύνευσα νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου, διότι τὸ ὀψολόγιον ἤρριζεν ἀπὸ παστῆσο μακαρόνι, ἐπερνούσεν ἀπὸ τὸ γουρουνόπουλον τῆς σουβλάς καὶ κατέληγεν εἰς τὸν μπακλαβάν. Ἐάν ὑπῆρχε σύλλογος τῶν δυσπεπτικῶν, θὰ ἔμπορούσα νὰ ἦμαι μέλος του, χωρὶς νὰ κινδυνεύω ποτέ τὴν ζωὴν μου.

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας τῆς Παθολογίας δὲν ἐσκέφθη ἀκόμη νὰ μιμηθῆ τὸ παράδειγμα τῶν φαλακρῶν. Ἄς ἐπιβλέψωμεν ὅτι ἡ φαλάκρα θὰ γίνῃ, καὶ εἰς τὴν περιστάσιν αὐτὴν, ὁ τηλαυγὴς φάρος, ποὺ θὰ φωτίσῃ τοὺς ἐν τῷ σκότειν ἰαλαίπωρους!

Π. Ν.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Διέβαινα ἀπὸ ἕνα δρόμον τοῦ Πέραν, ὄχι πολὺ κεντρικόν. Εἰς μίαν θύραν ἐστέκετο μία κυρία μεσαιῆς ἡλικίας μετὰ ἄξιοπρεπὲς τὸ ἐξωτερικόν καὶ ἤκουσα νὰ λέγῃ πρὸς τὸ μπακαλάκι τῆς συνοικίας: — Νὰ πάρῃς αὐτὰ τὰ σπῆριτα μετὰ τὸ ἄλογο ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸ κουτί καὶ νὰ μᾶς φέρῃς ἄλλα μετὰ τὸ ψάρι. Μετὰ τὰλαβες; Αὐτὸ πολλὰς φορὰς σέτῳπα.

— Μὰ δὲν ἔχουμε στὸ μαγαζὶ σπῆριτα ἄλλου εἶδους ἀπ' αὐτὰ.

— Νὰ πῆς τὸν μίστορ ἡ σὺ νὰ πάρῃ καὶ νὰ μᾶς φέρῃς τέσσαρα κουτιά.

— Μπρῶν νὰ μάθω γιατί, κυρία Μαρίκα μου, δὲν σὰς ἀρέσουν αὐτὰ ποὺ ἔχουν τ' ἄλογο; εἶπε μία φωνὴ ἀπὸ τὸ γειτονικὸν παράθυρον. Εἶναι πολὺ καλὰ καὶ αὐτὰ ἀνάπτουνε ὠραία.

— Τὸ ξέρω, κυρία μου, ἀλλὰ ἐκεῖνα μετὰ τὸ ψάρι εἶναι εἰσόδημα τῶν Νοσοκομείων μας καὶ πρέπει καθε σπῆριτὸ νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ.

Ἀπεμακρύνθη καὶ ἐσκεπτόμην, ὅτι ἂν ὅλοι αἱ καλαὶ δέσποιναι ἐμμοῦντο αὐτὴν τὴν κυρίαν, θὰ ἐγένετο ἀρχιτὰ σημαντικὴ ἀνακούφισις εἰς τὰ ἔθνικὰ μας καταστήματα, χωρὶς νὰ ζημοῦνται κανεὶς μήτε πέντε παράδες.

Ἴσως σκέπτανται τινεσ, ὅτι ἡ προκύπτουσα ὠφέλεια εἰς τὰ καταστήματα εἶναι μηδαμινή. Καὶ ὁμως εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὴ, διότι εἰς τὰς οἰκογενεῖς, αἰτινες μαγειρεύουν μετὰ τὸ πετρέλαιον, πᾶσα οἰκοδέσποινα γνωρίζει, ὅτι ἡ ἐξόδευσις τῶν πυρῶν εἶναι διπλασία τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὅλος ὁ κόσμος ἐμαγεύρεται μετὰ τὰ κάρβουνα.

Ἐπειτα, ὅπου εἶναι πολλοὶ κύριοι μετὰ τὰς τσιγάρα των, ὅπου πολλὸς φωτισμὸς, ὅπου πολυάριθμοι οἰκογένεια, εἰς ὅλα τὰ ὁμογενῆ καφενεῖα, ἐάν ἐλαμβάνετο ἡ πρόνοια νὰ ἐξοδεύουν πυρεῖα τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, φαντάζεσθε τί ὄφελος θὰ προέκυπτε δι' αὐτὰ.

Ἴσως ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἀγνωστοὶ τὴν ὑπαρξίν των τοιούτων πυρῶν. Κάνω ἐκκλησίαν λοιπὸν εἰς τὰς εὐγενεῖς κυρίας τοῦ Πέραν, τῆς Σταμποῦλ καὶ τῶν Προαστείων, εἰς ἰδιοκτίτας καφενεῖα, εἰς τοὺς παντοπώλας πάσης συνοικίας καὶ εἰς πᾶσαν φιλόφρονον ψυχὴν, ὅταν ἀγοράζωσι πυρεῖα, νὰ ζητοῦν τὰ κυτῖα μετὰ τὸ ψάρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡ δὲ μικρὰ αὐτὴ φροντίς θὰ ἔχη μέγα τὸ εὐεργητικὸν ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ θὰ ἐρχεται ἀρωγὸς εἰς τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς μας καὶ εἰς τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἔθνους μας.

Ἐλλη.

ΘΥΜΑΣΑΙ

Θυμᾶσαι πῶς μιὰ μέρα,
ἐπάνω μου γυρομένη,
μοῦλεγεσ βουρκομένη
τὸ πόσον μ' ἀγαπᾶς;

Θυμᾶσαι πῶς γιὰ σένα,
μοῦ ἔλεγεσ, πεθαίνω,
με σὲ μαζὺ νὰ μένω
πάντα ἐπιθυμῶ;

Μοῦ ἔλεγεσ δὲν βλέπεις,
πῶς μέσα στὴ ματιὰ μου
θὰ εὔρης τὴν καρδιά μου
σὲ σὲ πάντα πιστῆ;

Ἄχ! πὲς μου, τὰ θυμᾶσαι
τὰ λόγια σου ἐκεῖνα,
τὰ λούλουδα, τὰ κρίνα,
ποῦ κόφταμε μαζὺ;

Ἡ τώρα τὴν καρδιά σου
ἄλλου καρδιὰ κατέχει
καὶ τόπο πῆλὰ δὲν ἔχει
γι' ἄλλη φτωχὴ καρδιά;

ΘΡΑΣ. ΜΗΤΣ.

ΜΑΡΚΟΣ Α. ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥΣ

Φυσιογνωμία ὑπέροχος καὶ συμπαθὴς, χαρᾶκτηρ ἀδαμάντινος, ψυχὴ καταστόλιστος ἀπὸ ἀληθῆς χριστιανικῆς ἀρετᾶς, ἀπὸ τῆς Τρίτης ἐπαυσε νὰ σκορπίσῃ τὰς ἀνταυγείας τῆς, ὁ **Μάρκος Πορτοκαλόγλου**, θανὼν εἰς τὸ Ἐφορεῖον τῆς Παναγίας τῆς Καφατιανῆς, ὅπου μετὰ τῶν συναδέλφων τοῦ Ἐφόρου συνεσκέπτετο διὰ τὸ καλὸν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς. Ὁ θάνατος τούτου, ἀδόκητος, ὅσον καὶ σκληρὸς, ἦτο ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀφίνουσιν ἀσυγκλίνητον τὴν κοινωνίαν. Ὁ **Μάρκος Πορτοκαλόγλου**, ἀνὴρ ὑγιῶν ἀρχῶν, εἶχε τόσους θαυμαστάς, ὅσους καὶ γνωρίμους, διότι μία μόνη καὶ ἀπλή γνωριμία πρὸς αὐτόν, ἤρκει διὰ ν' ἀποσπάσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν.

Ὁ μεταστὰς διεκρίθη ἐν τῷ ἐμπορίῳ, χάρις εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς ψυχῆς του καὶ τὰ πνευματικὰ προσόντα διεκρίθη ἐπίσης καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, διατελέσας κατὰ περιόδους καὶ μέλος τοῦ Μ. Συμβουλίου. Ἀφίνει ἀπαρηγόρητον χῆραν καὶ τρεῖς θυγατέρας, αἰτινες κλαίουσι τὸν θάνατον τοῦ συζύγου καὶ πατρός.

Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀοιδίου ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν ἐπιβλητικὴ, μετ' ἐνδείξεων ἀληθοῦς λύπης ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του, τῶν φίλων του, τῶν γνωστῶν του, τῶν εὐεργετηθέντων ὑπ' αὐτοῦ, αἱ εἰς τὴν ὁποῖαν συνοδεύουσι τὴν μακαρίαν ψυχὴν τοῦ Πέραν τοῦ τάφου.

Εἰς τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ ἀοιδίου ἀπευθύνομεν τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια.

Ο ΕΥΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ

Ὁ ἐγγώριος ἑλληνικὸς τύπος ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ **Μάρκου Πορτοκαλόγλου**, τοῦ πλουσίου ὁμογενεοῦ, τοῦ πολλαχῶς διὰ τε τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς ὠφελήσαντος τὸ ἔθνος του.

Ἐγὼ εἰς ἕν μόνον σημείον θὰ περιορισθῶ: εἰς τὴν εὐπροσηγορίαν τοῦ ἀνδρός. Καὶ τοῦτο, διότι σπανίως τὸ προσὸν τοῦτο ἀπαντᾶ εἰς τοὺς πλουσίους ὁμογενεῖς.

Ὁ **Μάρκος Πορτοκαλόγλου** ἦτο ἄνθρωπος **χρηστῆς καρδιάς**. Δὲν εἶχε τὸ υπερήφανον, τὸ σκαιὸν ἀκόμη, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διακρίνει τοὺς πολυτᾶντους ἀπέναντι τῶν πτωχῶν, τῶν ταπεινῶν. Ἐφέρετο ὁ πλούσιος αὐτὸς πρὸς τοὺς πτωχοὺς ὡς

ΠΟΙΚΙΛΑ-ΑΝΕΚΔΟΤΑ-ΕΥΘΥΜΑ

Τριακόσια χιλιόμετρα τὸ δευτερόλεπτον.

Ἡ ἀνθρωπότης, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ἀπ' ἧς ὑπάρχει περιβάλλεται ἀπὸ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, τῶν ὁποίων ὁμως τὴν ὑπαρξίν οὔτε κἀν ἐφαντάζετο, καθὼς δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ὁ ἐκ γενετῆς τυφλὸς τὰς φωτεινὰς ἀκτίνας. Ἄν ὁ τυφλὸς ὁμως οὗτος ἐκ θαύματος ἀπέκτα τὴν ὄρασιν, θὰ ἀντελαμβάνετο τὰς ἠλιακὰς ἀκτίνας. Ἡ ἀνθρωπότης ὑπῆρξε τυφλή, μὴ ἀντιλαμβανομένη τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα. Ὁ Hertz ἀπεκάλυψε ταῦτα καὶ ἐσημείωσε τοὺς νόμους καὶ τὴν φύσιν των. Ἄλλὰ ὁ Hertz, στερούμενος ὄργανου, δὲν ἠδύνατο νὰ τὰ χρησιμοποίησιν. Τὸ ὄργανον τοῦτο, τὸν ἀποδέκτην, τὸν ἐφευρὲν ὁ Γάλλος Branly.

Ἐκτοτε ἡ τηλεγραφία ἐξηλίχθη καταπληκτικῶς, πάντες δὲ σήμερον γνωρίζουν, ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῖμα δύναται νὰ διανύσῃ τριακόσια χιλιόμετρα εἰς ἓν δευτερόλεπτον. Τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα κατέστησαν περιττὰ καὶ ὁ ἀσύρματος ἀντικατέστησε πανταχοῦ σχεδὸν τὸν ἐνσύρματον τηλεγραφὸν τόσον, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη, εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα, εἰς ἀτιόπλοια, ἰδρῦθησαν τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ ἀσύρματος.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀσύρματος ἐσημειώθησαν πολλὰι διαφοραὶ καὶ παρατηρήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κωδικοποίησίν του, ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ γίνωσι μέχρι σήμερον δύο διεθνή σχετικὰ συνέδρια, τὸ πρῶτον εἰς Βερολίνον τὸ 1906, τὸ δεύτερον εἰς Λονδίνον τὸ 1912. Τὸ τρίτον πιθανῶς θὰ συγκληθῇ εἰς Βασιγκτῶνα τὸ 1914. Τὰ συνέδρια ταῦτα ὥρισαν, ὅτι ἡ ἐκπομπὴ τηλεγραφημάτων διὰ τοῦ ἀσύρματος εἶναι δικαίωμα τοῦ κράτους, μόνον δὲ ἡ παραλαβὴ δικαίωμα παντός. Ἐπίσης ὥρισαν τὴν Βερνὴν ὡς κεντρικὸν σταθμὸν διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῆς ὅλης τηλεγραφικῆς κινήσεως. Εἶναι τὸ κεντρικὸν λογιστικὸν γραφεῖον τοῦ παγκοσμίου ἀσύρματος, τὸ κανονίζον τὰ διάφορα τέλη τῆς διαμετακομίσεως τῶν τηλεγραφημάτων διὰ μέσου διαφόρων χωρῶν.

Ὁ ἀσύρματος ἐφηρμόσθη εἰς πολλὰ ἐν τῇ πρακτικῇ ζωῇ σκορπίζει ἀπὸ τοῦ πύργου Ἄιφελ τὴν ἀκριβῆ ὥραν, ἐπίσης τὰς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις καὶ οἰασδήποτε πληροφορίας. Πρέπει δὲ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων τοῦ ἀσύρματος τῇ βοήθειᾳ μικροῦ μηχανήματος καὶ ἐνὸς τηλεφώνου εἶναι εὐχερεστάτη.

Ἄλλ' ὁ ἀσύρματος δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως ἐκεῖ τὰς ὑπηρεσίας του· θὰ δύναται νὰ ἀνατινάσῃ εἰς οἰανδήποτε στιγμὴν θελήσῃ τις ὀβίδα, τηλεβόλα, δυναμίτιδα, οὕτως ὥστε ὁ πυροβολῶν νὰ εὐρίσκειται καὶ εἰς ἀπόστασιν καὶ ἐκτὸς κινδύνου. Τώρα δὲ, μὲ τὴν τελειοποίησιν τῶν πηδάλιουμένων, μία ὀβίς δύναται νὰ πετᾷ ἄνευ ἀεροπόρου, νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα, νὰ φθάσῃ ἐκεῖ, ὅπου θέλει ὁ στρατηγὸς καὶ νὰ ἐκτινάσσεται μ' ἐν ρεῖμα.

Ἐτέρα ὑπηρεσία τοῦ ἀσύρματος θὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ του εἰς τὸ τηλεφῶνον· ἕκαστος θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ ν' ἀκούῃ τὴν φωνὴν οἰουδήποτε θελήσῃ, ὅπου δήποτε καὶ ἂν εὐρίσκειται, ὅσον δήποτε μακρὰν καὶ ἂν εἶναι. Ἐν μόνον μειονέκτημα ἔχει ὁ ἀσύρματος· στερεεῖται κατευθύνσεως· ἀλλὰ καὶ τὸ μειονέκτημα τοῦτο, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τῶν Ἰταλῶν Bellini καὶ Tosi, ἐκλείπει, διότι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εὗρον τὸ μέσον νὰ διευθύνουν τὸ ρεῖμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀκριβῶς.

Ἄλλὰ θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ πρόοδος;

Φιλολογικὸν βραβεῖον.

Τῷ 1883, ὁ Arakcheet, ὑπουργὸς τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου τοῦ Α', κατέθεσεν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Πετροπόλεως ἐν ἀρκετὰ στρογγύλον ποσόν, τὸ ὅποιον μὲ τοὺς τόκους του μέχρι τοῦ 1925, κατὰ τὸν σχετικὸν ὄρον τῆς διαθήκης, θὰ ἔχη γείνη στρογγυλότερον.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, 5 ἑκατομμύρια θὰ δοθῶσιν εἰς τὸν συγγραφέα τῆς καλλιτέρας ἱστορίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Α', δύο ἄλλα δὲ ἀνά 2 ἑκατομμύρια εἰς τοὺς δύο μᾶλλον ἐπιτυχόντας συγγραφεῖς.

Ἴδου ὠραία φιλολογικὰ βραβεῖα.

Νέα ἀεροπορικὴ ἐπίδοσις.

Ἐσχάτως ὁ Γερμανὸς ἀεροπόρος Stoelfler ἐπὶ ἐνὸς διπλάνου Ἀβιατικ εἰς 24 ὥρας συνεχῶς διήνυσεν 2165 χιλιόμετρα, μὴ ἀναπαυθεὶς εἰμὴ δύο ὥρας μόνον. Ἡ τοιαύτη ἐπίδοσις τῶν Γερμανῶν ἔκαμε τοὺς Γάλλους νὰ κεντηθῶσιν ἀρκετὰ, ἤρχισαν δὲ πληροῦντες τὸν ἀέρα μὲ παροτρύνσεις πρὸς περισσοτέρας προσπάθειας χάριν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀερίου στόλου των.

Τὸ γεγονός τῆς ἐπὶ 24 ὥρας ἀεροπορείας ἀνατρέπει τὰς μέχρι σήμερον θεωρίας, διότι ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι δυνατόν καὶ ἐν ὥρα νυκτὸς τὰ ἀεροπλάνα νὰ ταξιδεύωσιν ἐπίσης ἀσφαλῶς.

Ἀπὸ τοὺς ἐξωφρενισμοὺς τῆς μόδας.

Ἐφέτος ὄλαι αἱ κυρίαί, αἱ διατελοῦσαι ἐν ἐνδιαφερόσῃ καταστάσει, θὰ εἶναι... τρεῖς-ἄλλὰ μόντ. Καὶ ὅσαι δὲν ἔχουν τὴν εὐτυχίαν αὐτήν, θὰ... προσποιῶνται, ὅτι τὴν ἔχουν, διὰ νὰ εἶναι τῆς μόδας! Ἄλλαις λέξεσιν, ὄλαι αἱ καθὼς πρέπει κυρίαί, τὸ δὲ κωμικότερον ὄχι μόνον αἱ κυρίαί, πρέπει νὰ ἔχουν κοιλίτσες. Ἐκεῖνο δηλ., τὸ ὅποιον ἀπὸ πέρυσιν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ψιθυρίζεται, ἐφέτος πραγματοποιεῖται. Εἶδομεν ἤδη φοῦστες μὲ δύο-τρία συρματάκια εἰς τὸ μέρος τῆς κοιλίας. Εἶδομεν ἐπίσης καὶ κορσέδες, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ εἶνε, ὡς συνήθως, ἀπὸ μπαλέτες, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς κοιλίας τῆς μπαλέτας ἀντικαθιστᾷ ἐλαστικόν. Διὰ νὰ πῆ κανεὶς ἐν τούτοις τὴν μαύρην ἀλήθειαν, ἡ μόδα αὕτη, ἐπικρατοῦσα, θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ καταστρέφονται ὀλιγώτερον τὰ ὄργανα τῆς πέψεως καὶ ὅσα ἄλλα περιέχονται εἰς τὴν κοιλιακὴν κοιλότητα. Σημειώτεον δὲ ὅτι ἡ μόδα, ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἐκ Παρισίων εἰδήσεις, προχωρεῖ μὲ γρήγορον βῆμα, ἂν ὄχι πρὸς τὸ κρινολίνον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς τὰ παλαιὰ πανιέ. Θέλουν μάλιστα νὰ εἰποῦν, ὅτι ἡ καταγωγὴ τῶν πανιέ αὐτῶν εἶναι γνησίως Ἑλληνικὴ. Ἡ ἀλήστου μνήμης Ἀσπασία, ἡ Φρόνη καὶ ἄλλαι τὰ ἐπρωτόβαλα.

Τροχήλατα ἐστιατόρια.

Ἀπὸ πολλοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεδέχθησαν τὸ σύστημα τῶν ἀμαξῶν-καφενειῶν καὶ ἀμαξῶν-ἐστιατορίων. Εἰς τὰς μᾶλλον κεντρικὰς συνοικίας τῆς Ν. Ὑόρκης, κυρίως δὲ εἰς ὅσας τὴν ἐσπέραν εὐρίσκονται θέατρα καὶ κινηματογράφοι, αἱ τοιαῦται ἀμαξίαι περιφέρονται πυκναί. Τοιοῦτοτρόπως λοιπόν, ὅσοι ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ θέατρα πενησμένον, καταφεύγουν εἰς τ' ἀμαξία ἐκεῖνα καὶ ἐνῶ ἰκα-

νοποιοῦν τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν των, κάμουν καὶ ἓνα περίπατον.

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν καφενειῶν εἰσῆχθη καὶ εἰς τὸ Λονδίνον, ὅπου πολὺ ταῦτα προτιμῶνται.

Ἡ μανία τῶν ζῶων.

Εἰς νέος Ἀμερικανὸς εἶχεν ἀρραβωνισθῆ μίαν συμπατριώτιδά του. Ἦτο πολὺ εὐτυχῆς, διότι ἐβλεπεν ὅλα τὰ ὄνειρά του πραγματοποιούμενα. Ἡ ἡμέρα τῶν γάμων ἐφθάσε, τὰ πάντα εἶχον ἐτοιμασθῆ, ὅτε ὁ σκύλλος τοῦ νέου, ἓνα ζῶον ποῦ ἠγάπα πολὺ, ἐξαφανίζεται. Ἐκεῖνος τρέχει εἰς ἀναζητήσιν του καὶ δὲν ἐπιστρέφει κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν τῆς τελετῆς. Οἱ φίλοι του τρέχουν τώρα διὰ νὰ τὸν ζητήσωσιν καὶ μετὰ πολλὰς ἐρεῖνας τὸν βλέπουν νὰ ἐπιστρέφῃ μὲ τὸν σκύλλον του.

— Τὸν ἤρα ἐπὶ τέλους, τοὺς λέγει μειδιῶν, μὴ ἀνησυχεῖτε.

— Καὶ ὁ γάμος σου; τὸν ἠρώτησαν.

— Διόβολε! τὸν ἐξέχασα.

Ἀντίληψις οἰκονομίας.

— Τί βλέπω, ὅλη τὴν ἡμέρα καπνίζεις, δὲν σκέπτεσαι τὴν οἰκονομίαν;

— Ἰσα-ἴσα κάμνω οἰκονομία στὰ σπύρτα καὶ ἀνάβω τὸ ἓνα τσιγάρο ἀπὸ τὸ ἄλλο πρὶν σβύσῃ.

Πολὺ ἀργά.

— Ἡ πλουσία χήρα Ρ. προχθὲς τὸ βράδυ πέθανε.

— Τί κρίμα! ἂν τῷξενερα τρεῖς μέρες πρὶν, θὰ τὴν ἔπαιρνα.

Πάντοτε ὁ ἴδιος.

Εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον ὁ ἀστρονόμος λέγει:

— Αὐτὸς ὁ κομήτης ἐπανέρχεται κάθε ἑκατὸν πενήντα χρόνια καὶ σήμερον εἶναι ὄρατος διὰ τηλευταίαν φορὰν. Θέλετε νὰ τὸν ἰδῆτε;

— Ὅχι, προτιμῶ τὴν προσεχῆ φορὰν.

Τί εἶναι.

Ἡ μικρά. — Ἄς παξουμε τὸν μπαμπᾶ καὶ τὴν μαμά. Ἐγὼ θὰ γίνω ἡ μαμά.

Ἡ ὀμικρὸς. — Ὅσο γι' αὐτὸ εἶσαι πολὺ κουτή, τὸ πολὺ μ'πορεῖ νὰ γίνῃς ὁ μπαμπᾶς.

Ἔσοι πᾶτε στὸ Παρίσι,
μεταβῆτε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΣΙΔΙΟΥ
33-35, Rue des Ecoles.
Εἶναι τὸ καλλιτέρον, τὸ καθαρότερον,
τὸ οἰκονομικότερον.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ

ΣΑΒΒΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ἐν ΚΑΒΑΤΑΣ, Φουντουκλή-δ'ζαδεσῆ, 124

(παραπλεύρως τὴν ἀποθήκης ζύθου Νέκταρ).

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ διὰ Σαλαμάνδρας καὶ κεντρικὴν θέρμανσιν (καλοριφέρ γαλλικά), ἀνθρακίτης φιλὸς διὰ γκαζομηχανὰς (gazogène).

ΚΟΚ Ἀγγλίας, ΚΑΡΔΙΦ, ΝΕΟΥΚΑΣΤΕΛ κλπ.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία διὰ τὰς κατ' οἶκον ἀποστολάς — Ἰδιαιτέρα ἀποθήκη μετ' ἀποβάθρας διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίας.

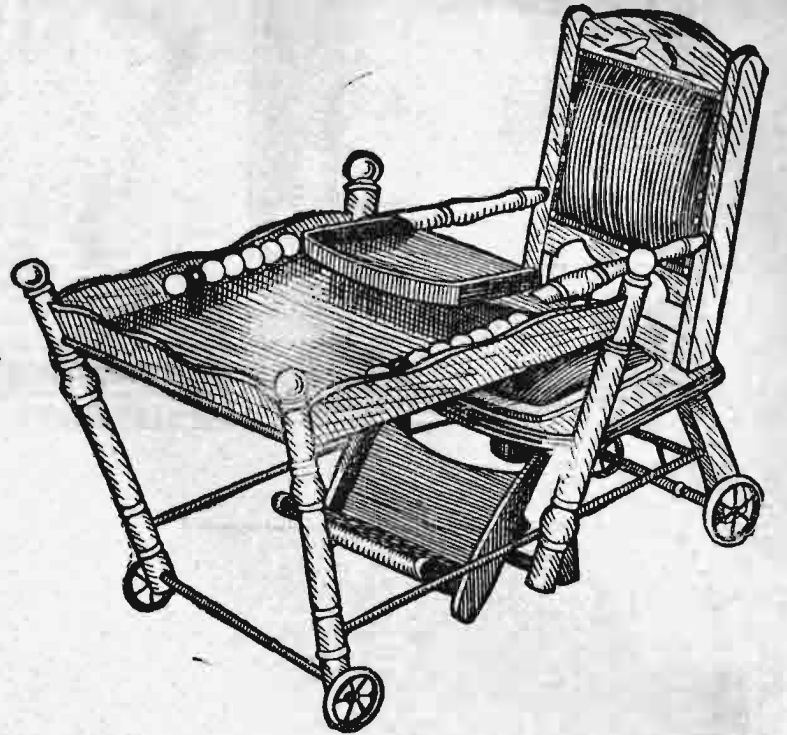
Διὰ πληροφορίας καὶ τιμοκαταλόγους ἀπευθυνεῖσθε ταχυδρομικῶς.

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΝΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΝΕΣΤΛΕ

Αι νεαράι μητέρες, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσι τὰ καθίσματα ταῦτα τῶν παιδίων, παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Οἶκον ΝΕΣΤΛΕ, Ἐσκή-Σαράπ-Ἰσκελεσῆ, Μουμχανέ, Γαλατᾶ, διὰ νὰ γνωρίσωσι τοὺς ὄρους, ὑφ' οὓς δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὰ περίφημα ταῦτα καθίσματα.

Θ' ἀποστείλωμεν αὐταῖς ἀμέσως δωρεὰν καὶ ἓν ἐνδιαφέρον βιβλιάριον : « Τροφή καὶ περιποιήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας » .

Τὸ γαλακτοῦχον ἄλευρον ΝΕΣΤΛΕ εἶναι ἡ καλλιτέρα τροφή διὰ παιδιά.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Σκωληκοφάγωμα τῶν ἐπιπλων. — Πολλάκις στενοχωροῦμεθα διὰ τὸ σκωληκοφάγωμα τῶν ἐπιπλων, ὅπερ προέρχεται ἀπὸ τὸ κέντημα ἐντόμων τινῶν, τῶν ὁποίων οἱ σκώληκες κατατρόφουσι τὸ ξύλον. Ὅλα τὰ ξύλα ὑπόκεινται εἰς τὸ κέντημα τοῦτο, ἀλλ' ὑπάρχουν πολλὰ τοιαῦτα, ἰδιαίτερος καὶ κυρίως ἡ καρυδιά, ἐνῶ τὰ ἐκ δρυὸς (βαλανιδιάς) κατασκευαζόμενα ἐπιπλα ἐπὶ αἰῶνας διατηροῦνται ἀπρόσβλητα· ἀπεναντίας ὑπάρχουν ἐπιπλα νεώτερα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος καταστρέφονται ἀπὸ τὰ ἔντομα ταῦτα. Τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς εἶναι ἐνίοτε τόσο ταχύ, ὥστε τὸ ἔσωτερικὸν τῶν ἐπιπλων τούτων μεταβάλλεται εἰς σκόνιν, ἡ ὁποία ἐκφεύγει ἀπὸ τὰς πολυπληθεῖς ὀπὰς, συμπτώματα ἔσωτερικὰ τοῦ κακοῦ.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, διαλύομεν 5 ἕως 6 γραμμάρια ὑδροχλωρικοῦ ὑδραργύρου (sublimé) ἐντὸς ἡμισείας λίτρας οἰνοπνεύματος. Πλύνετε τὸ ἐπιπλον εἰς τὰ βεβλαμμένα αὐτοῦ μέρη καὶ τῇ βοηθείᾳ ψεκαστήρος, εἰσάγετε ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου εἰς τὰς φαινομενικὰς ταύτας ὀπὰς. Βουλόνετε τὰ τρυπημένα ταῦτα ὑπὸ τῶν σκωλήκων μέρη διὰ κηροῦ.

Τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ γράψωμεν ἐπὶ τῆς ὀπλοῦ. — Λαμβάνομεν 40 δράμα κλωσίδας, 20 δρ. κηροῦ καὶ 10 δρ. ἀλοῖματος, τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύομεν καὶ σχηματίζομεν μάζαν, ἐκ τῆς ὁποίας πιέζοντες κατασκευάζομεν μικρὰ κονδύλια, ὅταν δὲ ἔχωμεν ἀνάγκην πολλῶν κονδυλίων, ἀναλογικῶς προσθέτομεν τόσα δράμα, ὅσας ἔχομεν ἀνάγκην πρὸς κατασκευὴν τῆς τοιαύτης διὰ μικρὰ κονδύλια μάζης.

Κανὰρι ἀπογυμνούμενον τῶν πτερῶν του. — Διὰ νὰ σταματήσετε τὴν ἀπογύμνωσιν, ἀπομονώσετε τὸ πτηνὸν καὶ τῷ δίδετε ἐλαφρὰν τινα δραγμίδα (πρέζαν) δυναμωτικῆς κίνεως.

Εἶναι πράγματι δυσάρεστον δι' ἓνα διατροφέα καναρίων νὰ βλέπη τὰ πτηνά του, πρὸ πάντων ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνατρέφονται ἐντὸς κλωβοῦ, νὰ χάνουν τὰ πτερά των πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνανεώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς πτερορροίας. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν, ὅταν πρόκηται περὶ καναρίου; Ἐξετάζετε κατ' ἀρχάς, ἐὰν τὸ πέσιμον τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸ τσίμπημα τῶν μετ' αὐτοῦ συζώντων πτηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀπομονώσετε τοῦτο ἀπὸ τ' ἄλλα καὶ ὡς φάρμακον, ἐντὸς τοῦ ἐκ γάλακτος βεβρεγμένου ψωμίου ἀναμιγνύετε ἐλαφρὰν δόσιν, δηλαδὴ μικρὰν πρέζαν ἐκ τῆς παρὰ πόδας δυναμωτικῆς κίνεως :

Carbonate de fer Poudre de gendiane
Poudre de canelle Fleur de soufre

Ἰσα μέρη ἀπὸ τὸ καθέν, τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύομεν καὶ ἀποτελοῦμεν σκόνιν.

Δίδομεν ἕξ αὐτῆς καθ' ἡμέραν καὶ δι' ἓνα ἕκατον κανὰρι ἀρκετὴν δραγμίδα, ἐνὸς γραμμαρίου περιῶπου.

Δ. Ι.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΓΚΥΡΑΝ, Ἐδ. Β., ἠρξίσαμεν ἀποστολὴν ἀπὸ τοῦ 164 φύλλου, ἕτεροι αἰτούμενοι ἀρ. ἐστάλησαν, πλὴν τοῦ 134, τελείως ἔξαντληθέντος· γράσια 27 ἐλήφθησαν, εὐχαρ. — ΑΜΙΣΟΝ, Γ. Βεκαλ., εἰς διεύθυνσίν σας θὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον σας.

ΒΑΤΑΒΙΑ, Α. Ψήμ., τμήμα ἀνανεώσεως ἐλήφθη, ἡ ἐγγραφή σας λήγει τὸν Αὐγούστιον 1914, εὐχαρ.

ΝΕΒ-ΣΕΧΙΡ, Μ. Δαγκ., ἀριθμ. αἰτούμενοι ἀπεστάλησαν ἅμα τῇ λήψει δελταρίου σας. — ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ, Χρ. Βαφ., ἡ παραγγελία ἐξετελέσθη, ἀνεμένομεν εἶδησιν νεωτέραν σας, καθότι τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ἐπιστολῆς σας δὲν ἦτο σαφές. Δίδετε παρακαλοῦμεν τὸν σταλέντα ἀριθμὸν εἰς Θ. Ἐπ. Ἄπ. Ἰωακ.

ΟΥΖΟΥΝ-ΚΙΟΠΡΟΥ, Ἄργ., ταχυδρομ. ἀπαντῶμεν.

ΠΥΡΓΟΝ, Δ. Δερβ., χρήματα καὶ ἐπιστολὴν μᾶς ἐνεχείρησαν, εὐχαρ., εἰς νέαν ἐγγραφὴν φύλλα ἐστάλησαν. — ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΜΑΡΜΑΡΑ, Ἄν. Φωτ., εἰς Μαρμαρᾶν ἐπέλλοντο, παρακαλεῖσθε, ὅπως ζητήσετε εἰς τὸ ἐκεῖ ταχυδρομεῖον, ἡλλάξαμεν διεύθυνσιν. — ΠΕΡΑΝ, Γ. Χ' Γεωργ., ἠρξίσαμεν ἀποστολὴν.

ΡΙΖΑΙΟΝ, Π. Καραφ., ἐσημειώσαμεν γραφόμενά σας, ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν, τμήμα ἐλήφθη.

ΣΟΥΦΛΙΟΝ, Γ. Καπ., δελτάριον ἐλήφθη, ἀποστολὴ ἐγένετο 106-160. — ΣΟΥΛΙΝΑΝ, Ἡρ. Ν. Παπ., ἀπαντῶμεν ταχυδρ. εἰς δελτάριον σας, φύλλα στέλλομεν, δεχόμεθα εὐχαρ. — ΣΜΥΡΝΗΝ, Π. Μαστρογ., ἀπὸ Χ. Ροδάκη θὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον σας.

ΤΥΡΟΛΟΗΝ, Ἄν. Λαζ., ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σειρὰν Δ' ἔτους, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ. — ΤΑΣΚΕΝΤΗΝ, Ἰ. Ἄβρ. ἐλήφθη ἐπιστολή καὶ τμήμα ἐτήσιον, εὐχαρ.

ΦΡΕΝΕΛΗ, Θ. Τουφ., εἰς νέαν ἐγγραφὴν ἐστάλη Δ' ἔτους σειρὰ, ὁ ἀριθμὸς ἐστάλη, τὸ περὶ πολυτελοῦς ἐκδόσ. ἐξετελέσθη.

ΧΙΛΗΝ, Παυλῆκ., γίνονται δεκτὰ, εὐχαριστ. — ΧΑΪ-ΜΑΝΑ ΜΕΡΚΕΖΙ, Δ. Μουτ., ἀπεστάλη — ΧΑΡΚΟΒΟΝ, Ἐ. Τσιλ., ἀπεστ. ἀγγελία, τίμ. ἐλήφθη.

Ἡ μόνη

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ὁμογενῆς κυρία ὁδοντοῖατρος

ΜΑΡΙΑ Κ. ΓΑΒΡΙΗΛ

Μεγάλῃ ὁδὸς Πέραν, 204, Ἄζαριὰν χάν, 2, ἐναντι τοῦ Λυκείου τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

216. Αἴνιγμα.

Τρία γράμματα ἂν θέλης
νὰ ἐνώσης τεχνικά,
μία πόλις τῆς Ἑλλάδος
θὰ φανῇ ἔξαφνικά.

(Ἐστάλη ὑπὸ Σ. Μ. Σ.)

217. Γωνία.

†	.	.	.
†	.	.	.
†	.	.	.
†	.	.	.
†	.	.	.
†	.	.	.

1] ὄπλον, 2] ἄνθος, 3] νῆσος, 4] ὕψωμα, 5] νῆσος. Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦσι πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

(Ἐστάλη ὑπὸ Ἄργ. Ἀργυριάδου).

218. Ἐρώτησις.

Ποίας λέξεως τὸ ἀρσενικὸν εἶναι πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ θηλυκὸν πόλις τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ οὐδέτερον κυβερνήσις;

(Ἐστάλη ὑπὸ Κ.)

219. Κρυπτογραφικόν.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.	νῆσος
1, 2, 3, 4, 1	νῆσος
4, 6, 4, 1	ὄρος
8, 7, 8, 2	ἐπίθετον
5, 2, 1, 4, 1	νῆσος
2, 3, 7	πρόθεσις

(Ἐστάλη ὑπὸ Β. Π.)

220. Αἴνιγμα.

Εἶμαι πηγὴ ἀκένωτος
καὶ σὺ τ' ὁμολογεῖς
μὴ συλλαβὴ μόνα
ν' ἀλλάξης ἂν θελήσης,
σιγὴ θὰ προξενήσης.

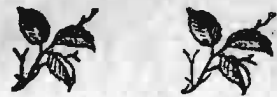
(Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Π. Παπαδοπούλου).

ΔΕΛΤΙΟΝ

διὰ τὰς λύσεις
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων
τοῦ 185 φύλλου.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ.

Συνεδρίασις τοῦ « Συλλόγου τῶν Φαλακρῶν » ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Κεσίσογλου.

Ὁ σύζυγος ἀναγινώσκει τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀεροπόρου Δωκούρ εἰς τὴν πόλιν μας.
Ἡ σύζυγος. — Εὐτυχὴς ἡ σύζυγός του νὰ ἔχη τόσον δοξασμένον ἄνδρα.
Ὁ σύζυγος. — Καὶ ἀκόμη εὐτυχεστέρα ἂν πάθῃ κανέν δυστύχημα εἰς τὰ ἐναέρια ταξείδια του. Θὰ μείνῃ δοξασμένη...χήρα!

— Πολὺ ὑψηλὰ καὶ ἐναέρια τὰ ποτὶς σου.
— Εἶμαι, βλέπεις, τῆς ἐποχῆς. Ὁ Δωκούρ ἐφθάσε. Πρέπει νὰ τὸν τιμήσωμεν...

— Καὶ τί ἤλθε ἐδῶ νὰ κάνῃ, κυρία, ὁ ἀεροπλάνος αὐτός;
— Νὰ πάρῃ ἀέρα...
— Ἀπὸ τὰ μυαλὰ μερικῶν γυναικῶν, ποῦ στ' ἀλήθεια πολὺ ἀέρα πήρανε!

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Τύποις ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ καὶ Σαγ.

Ἵπεύθυνος: ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Α. ΚΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.